

**Ajuntament
de Girona**

**Planificació i Ordenació
de la Ciutat**

6. LA POBLACIÓ

6. LA POBLACIÓ I CARACTERISTIQUES SOCIO-ECONOMIQUES

6.0 Introducció

Tots els estudis, anàlisis, i informes sobre la població, fan referència als nuclis urbans propis de la Vall de Sant Daniel. Per tant, s'exceptuen sempre els nuclis-frontera de Montjuïc i Torre Gironella.

Les dades totals de la població són al següent gràfic, del padró municipal del 1981. Per altres successius s'ha utilitzat el cens actualitzat del mes de març de 1982, que dona una població total de 764 persones.

Ciutadans	752
Habitatges familiars	216
Famílies nombroses	7
Filla disminuïda	2
Nascuts a Girona ciutat	361
Nascuts a Girona província	176
Nascuts resta de Catalunya	23
Nascuts fora de Catalunya	192
Transeünts	0
Absents	4
Entenen el català	682
No entenen el català	63
Amb servei domèstic	0

La densitat de població dins la Vall, és, segons dades del mes de març de 1982, de 1 hab./Ha d'un total de 764 habitants. Aquesta relació és inapreciable si la comparem a la corresponent al sòl urbà de Girona: 138,2 hab./Ha. Però aquesta xifra és en termes absoluts i cal puntualitzar que la població està repartida molt singularment, ja que la distribució és ben concreta i diferenciada.

NUCLI	POBLACIÓ	%
Sant Daniel Calvià, August	357	46,5
Diseminats	101	13,5
Montorro	84	11
Torreó	222	29
TOTAL	764	100

Hi ha una relació molt estreta entre la població i el seu assentament, diferenciat, amb totes les components socio-econòmiques (edat, treball, professió, grau d'instrucció, ...).

Les dades s'han obtingut dels departament d'estadística de l'Ajuntament de Girona, en base al Padró Municipal del 1981, actualitzat el març de 1982, i són les que corresponen a l'entitat de la població del districte V, secció 4, del padró municipal.

Cal remarcar que les dades de població, anteriors a 1962 fan referència a l'antic terme municipal de Sant Daniel, sensiblement superior a l'àmbit ara en estudi.

6.1 Evolució de la població

(Veure gràfic 1)

El creixement de Sant Daniel és molt poc accentuat fins al segle XX i no es tenen gaires dades d'abans d'aquest segle. La primera relació de la qual es té notícia és a l'any 1378, amb un total de 16 focs, dels quals 7 estaven situats a Sant Daniel, 4 a Montjuïc, i 4 a Vilarroja. Hem pot comprovar que des d'un bon principi, la població estava establerta a la Vall, en la seva majoria.

La guerra de Successió tingué una incidència important, així com la guerra Gran, que comportaren la destrucció de masies i camps de conreu, amb el conseqüent abandonament dels habitatges, a causa de la inestabilitat del moment.

Segons una dada de la població, publicada a "Orígens de la Girona contemporània" R. Alberch ens dona una quantitat de 61 persones a l'any 1830, amb la qual es pot explicar la davallada i la reducció important de població, motivada per causa de la guerra del Francès, (1808-1809). La recuperació però, sembla que fou progressiva i ràpida, fins arribar al 1900.

Al llarg del segle actual, el creixement presenta una evolució paral·lela a l'esquema general d'altres sectors gironins, si bé en menys intensitat per la manca de sòl urbà i pressió constructiva, però les components del fet migratori també hi són presents.

La forta limitació de sòl urbà, fa previsible un estancament a la dècada actual. Amb la gràfica de la població general hom observa dos fets importants: la pèrdua accentuada a partir de l'any 1962, que coincideix amb l'annexió a Girona i la reestructuració de la divisió censal.

A partir d'aquest moment formen l'entitat de Sant Daniel tots els residents a la Vall, inclòs el grup del "Torreón". La disminució progressiva de població s'explica tot entenent el canvi de població i el seu emplaçament. Si bé la Vall acull un percentatge d'immigració; és més forta la població que canvia de residència i surt de la Vall: per una banda l'abandonament dels habitatges de la muntanya, els habitants dels quals es traslladen a d'altres indrets de Girona o de la Vall; i per altre, la formació de noves unitats familiars, que s'estableixen a Girona per manca d'habitatge a la Vall.

6.2 Evolució de la natalitat

(Veure gràfic 2)

Segons les dades que hom pot analitzar, a partir de l'annexió del municipi de Sant Daniel a Girona, i referides exclusivament als límits del Pla Especial, es pot afirmar que el creixement és constant fins l'any 1977, amb un interval entre 1971 i 1974. La disminució experimentada a partir de 1978, tant es pot atribuir a la incidència que té la crisi econòmica, com al procés regressiu de construcció de nous habitatges. La formació de noves famílies, ha de cercar en la majoria dels casos, noves llars fora de la Vall.

6.3 Immigració

(Veure gràfica 3 i 4)

Tot observant el gràfic quantitatiu de la immigració, s'observa que a partir de l'any 1970 no hi ha cap incidència important d'aquest concepte dins l'augment total de població. Es consolida la zona del "Torreón" i "Montorro" amb aquesta població forània que no pot augmentar al no tenir ampliació de sòl edificable no promoció com a zona d'expansió, per la qual cosa el seu creixement resta aturat.

La procedència de la població immigrada és prou clara segons el gràfic nº 4. Hom observa que la majoria, ensems que a la resta de Catalunya, procedeix d'Andalusia i Extremadura, les dues zones amb les condicions socioeconòmiques més dolentes de l'Estat Espanyol, les quals provocaren el fenomen migratori.

6.4 Composició actual de la població i distribució piràmide d'edats.

(Veure gràfic 5)

Les conclusions que es dedueixen de la piràmide d'edats són: i - gual que a la ciutat de Girona i la resta de Catalunya en general la població femenina és lleugerament superior a la masculina, a més d'un progressiu envelliment de la població, evidenciat pel fet, en el qual el 35% del total supera els 50 anys. Aquesta condició s'accentua a l'hora d'analitzar la població segons els barris o sectors a la Vall. Així hom constata que en els barris amb una forta procedència d'immigrants (Monterro i Torreón), la població vella, (major de 50 anys) és proporcionalment força inferior a la població jove i adulta (0-50 anys). Als sectors tradicionals i més antics de Sant Daniel, (nucli urbà) domina una població major de 50 anys, així com als disseminats. Això demostra el fet en què la manca d'expansió del nucli urbà o el petit nombre de noves construccions en aquest sector, ha incidit en l'augment de població jove, i a la vegada que l'existent marxés a d'altres zones de la ciutat, en el moment d'independitzar-se dels pares.

ANYS	DISSEMINAT		TORREON MONTORRO		SANT DANIEL	
	%	Totals	%	Totals	%	Totals
0-20	26,7	27	35,6	109	24,1	89
21-50	28,7	29	39,2	120	31,3	112
51-100	44,5	45	24,8	76	43,6	156
Total població		101		306		357

Quant a l'estudi de la població, hom ha considerat una distribu

ció, ja contemplada a l'estudi d'edat i ara amplada segons uns criteris de localització i formació dins el territori.

a) Disseminats. - formats per petits nuclis o habitatges aïllats fora del context de la zona considerada urbana. La població és petita, (13%) i és la que resta al sector bàsicament agrícola i forestal.

b) Barris d'urbanització marginal. - Es defineixen amb aquest concepte els nuclis consolidats a partir dels anys 60 i coneguts com "El Torreón" i "Montorro". El sector de la pujada al "Torreón" amb una clara incidència immigratòria, recull el 30 % de la població de la Vall. El sector del "Montorro", lligat a la zona urbana de Sant Daniel, recull també una part important d'immigrants, els quals representen un 11% del total.

c) Nucli Castell-Sant Daniel. - Es el sector de població localitzat a la carretera entre els monestirs de Sant Pere de Galligans i Sant Daniel. Representa un 18% de la població

d) Monges-Vallat Carme August. - Es el nucli més important de Sant Daniel, localitzat entre el monestir i el cementiri. Recull un 28% del total de la població.

6.5 Nivell d'instrucció.

(Veure gràfic 6)

Les dades del grau d'instrucció, atenent el nivell de titulació, manifesten un elevat nombre d'analfabetisme (15%), així com de la primària incompleta (26%). En conjunt, aquesta és la condició remarcable de la població.

Analizant les dades per carrers i sectors, els nivells més alts per aquesta conceptes es troben al "Torreón", "Montorro" i disseminats, tot coincidint amb els sectors dels immigrants i de la població agrícola.

6.6 Situació laboral, Activitats de la població.

(Veure gràfic 7)

El quadre mostra la situació laboral dels residents a la Vall de Sant Daniel, en el qual cal destacar com a característiques més significatives que la població activa és un 35% del total de la població i el nombre d'aturats es baix, 3%. La població passiva proporcionalment és alta, si considerem el nombre d'escolars i els menors, 26%, les persones dedicades a les feines de la llar i els retirats, 36%. La qual cosa ens demostra que la crisi econòmica no afecta considerablement a aquesta zona de Girona; el problema de l'atur té poca incidència i que un terç de la població suporta a la resta del conjunt total de la població.

6.7 Condició socioeconòmica i professions.

(Veure gràfic 8)

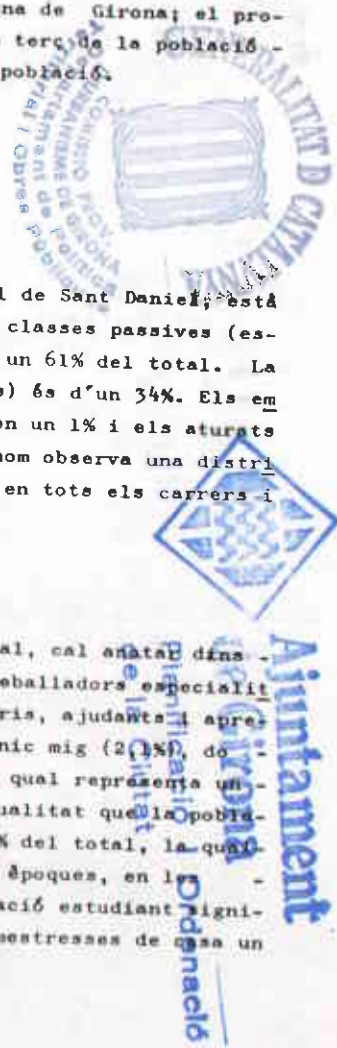
El règim sociològic de la població a la Vall de Sant Daniel, està caracteritzat majoritàriament pel sector de classes passives (estudiants, retirats i mestresses de casa) en un 61% del total. La proporció de treballadors (fixes o eventuales) és d'un 34%. Els empresaris i professionals liberals representen un 1% i els aturats el 3%. En analitzar les dades per carrers, hom observa una distribució equitativa dels paràmetres anteriors, en tots els carrers i sectors.

(Veure gràfic 9)

Tot atenent el gràfic professional-ocupacional, cal anotar dins les activitats laborals, una proporció de treballadors especialitzats (14,9%) i un nombre més elevat de operaris, ajudants i aprendents (17,5%) davant el sector artesà o tècnic mig (2,1%), docent (0,9%) o el de professions liberals, el qual representa un 1%. És significatiu remarcar també en l'actualitat que la població exclusivament agrícola representa un 1,7% del total, la qual cosa és molt inferior a la Vall, en d'altres èpoques, en la qual era la dominant. Per contra, la població estudiant significa un 20,6%, els jubilats un 14,28% i les mestresses de casa un 20,8%.

6.8 Mitjans de transport

(Veure gràfic 10)

Aquestes dades ens informen dels mitjans de locomoció i desplaçament més utilitzats pels habitants de Sant Daniel, els quals són bàsicament per a traslladar-se a Girona, on es localitza el treball, l'escola o el comerç de la major part dels residents de la Vall.

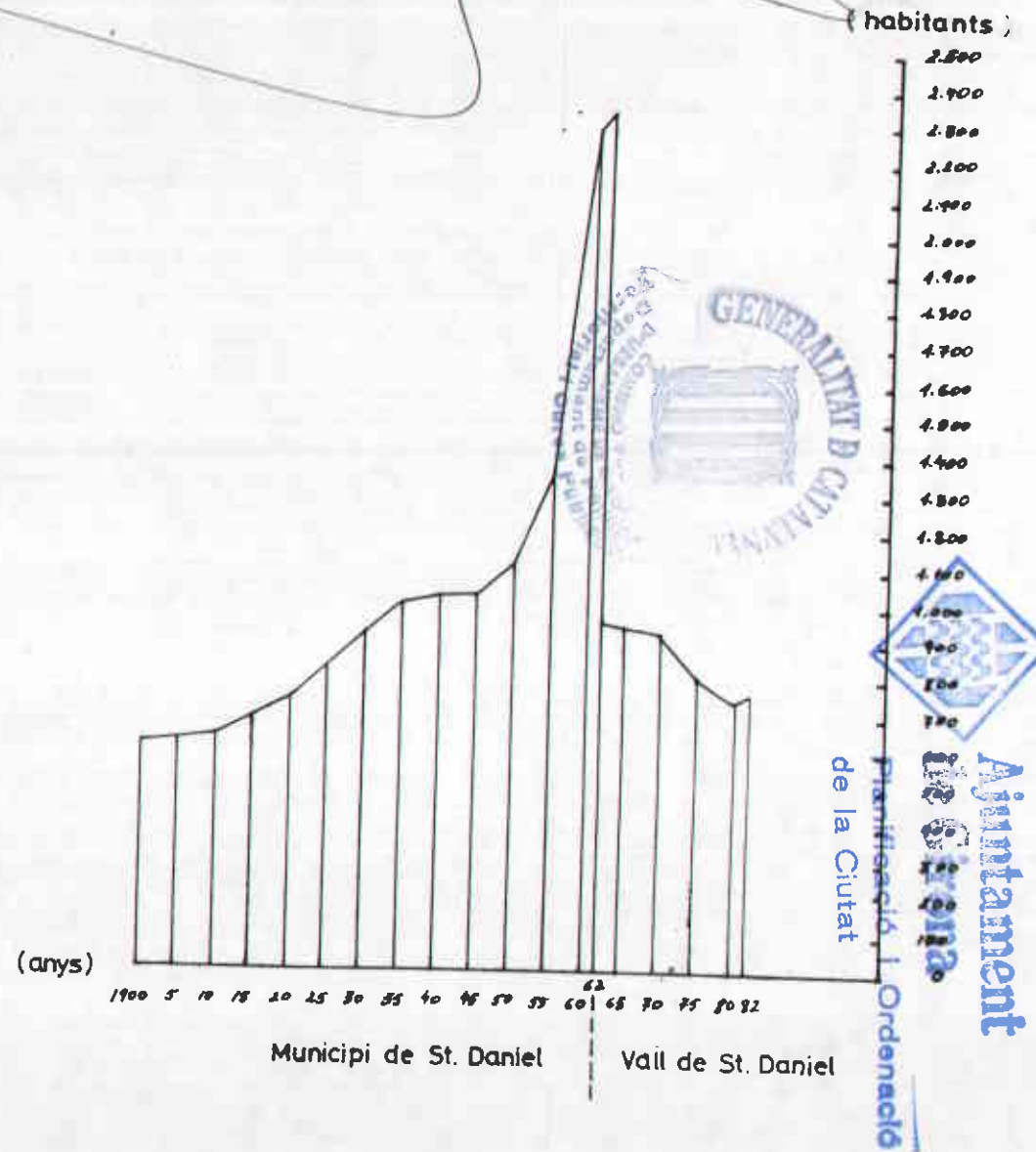
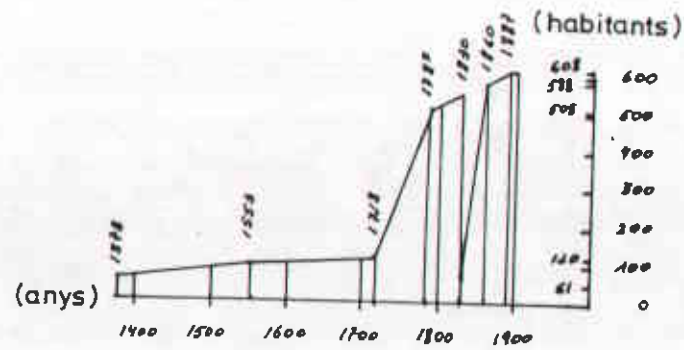
Com a dada més remarcable cal anotar la població que no es desplaça (47%) i que hem de relacionar amb els menors, els retirats o les mestresses de casa, els quals sols acudeixen al comerç local. Hem de pensar però, que aquest concepte no es pot entendre en termes absoluts, si no que pot haver-hi desplaçaments esporàdics o setmanals.

Es important remarcar que el desplaçament individual (cotxe-moto) és d'un 25% i el desplaçament a peu un 23% del total.

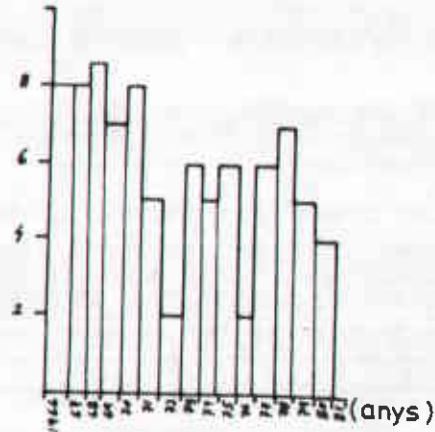

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ

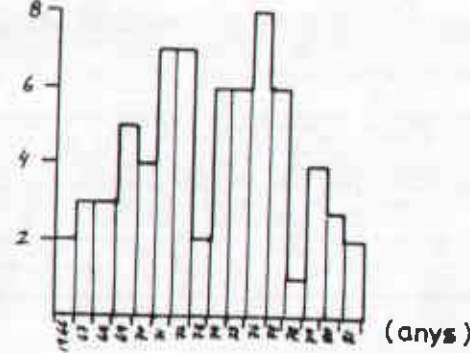

(naixements)

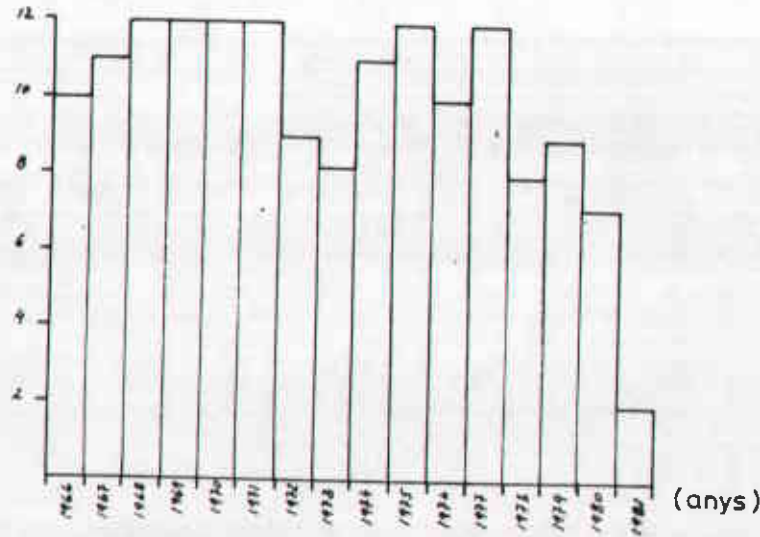
NENS

(naixements)

NENES

(naixements)

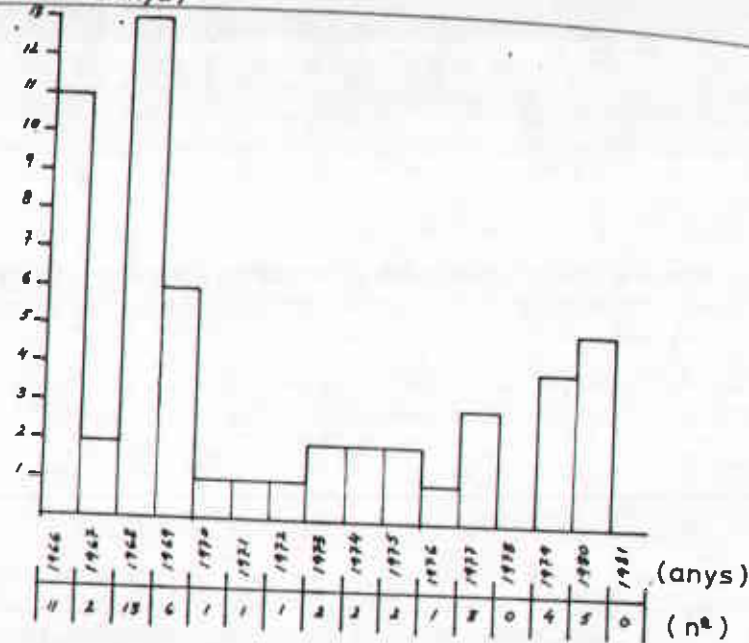
TOTAL

	nens	nenes	total
1966	8	2	10
1967	8	3	11
1968	9	3	12
1969	7	5	12
1970	8	4	12
1971	6	7	12
1972	2	7	9
1973	6	2	8
1974	5	6	11
1975	6	6	12
1976	2	8	10
1977	6	6	12
1978	7	1	8
1979	5	4	9
1980	4	3	7
1981	0	2	2
total	88	69	157

Ajuntament
de Girona
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

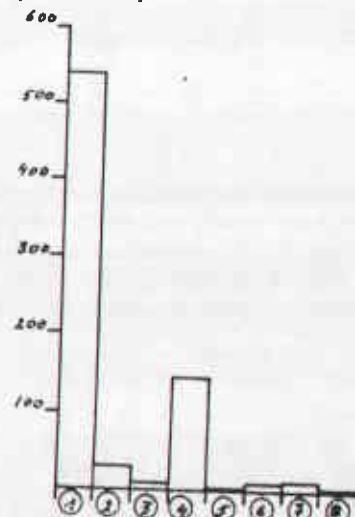
(persones arribades de
fora de catalunya)

GRÀFIC Nº 4

IMMIGRACIÓ

(persones)

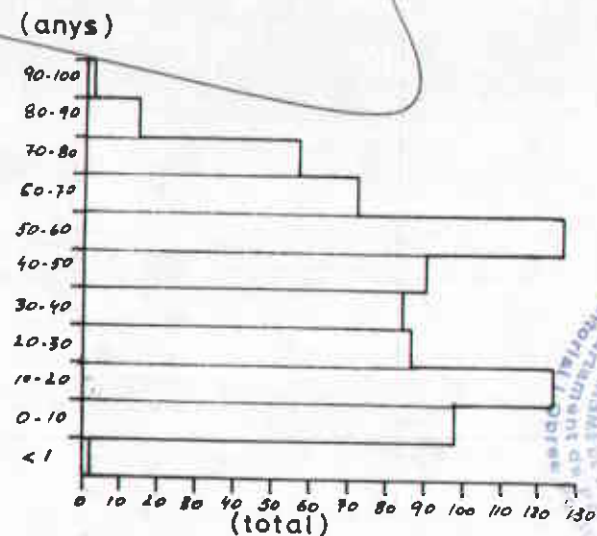
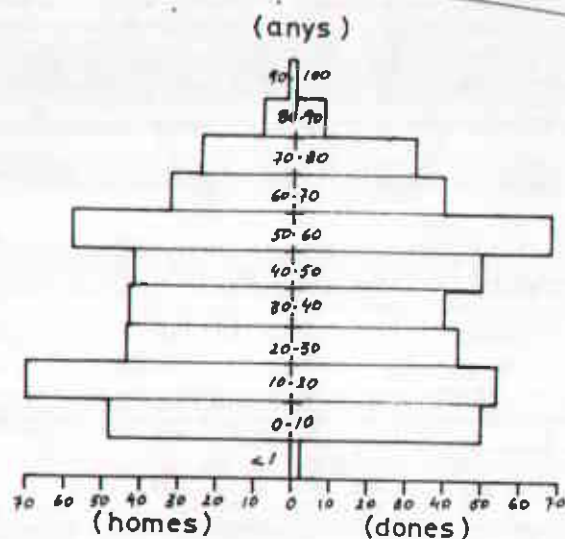
(llocs de procedència)

LLOCS DE PROCEDÈNCIA

- ① GIRONA
- ② CATALUNYA - BALEARS
- ③ CASTELLA
- ④ ANDALUSIA - EXTREMADURA
- ⑤ GALICIA - NORD
- ⑥ VALENCIA - LLEVANT
- ⑦ ARAGO
- ⑧ ESTRANGERS - CANARIES

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

DADES PADRÓ MUNICIPAL 1981

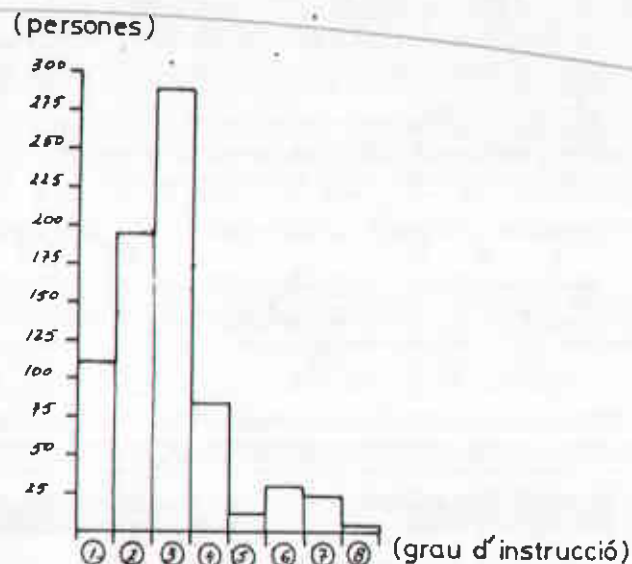
	homes	dones	total	%
>100	0	0	0	0
91-100	1	0	1	0,18
81-90	8	6	14	1,86
71-80	24	32	56	7,44
61-70	32	40	72	9,57
51-60	58	68	126	16,75
41-50	42	48	90	11,96
31-40	43	41	84	11,17
21-30	43	43	86	11,43
11-20	70	53	123	16,35
1-10	48	50	98	13,03
<1	0	2	2	0,26
TOTAL:	309	383	752	100

DADES 30-3-82

	total	%
>100	0	0
91-100	1	0,13
81-90	15	1,96
71-80	58	7,59
61-70	73	9,55
51-60	130	17,01
41-50	86	11,25
31-40	85	11,12
21-30	90	11,78
11-20	125	16,36
1-10	101	13,22
<1	0	0,00
TOTAL:	764	100

GRÀFIC Nº 6

GRAU D'INSTRUCCIÓ

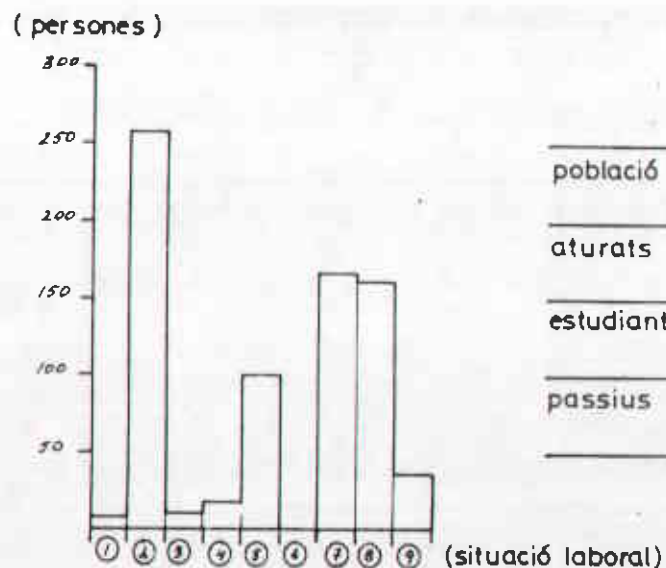

	PERSONES	%
① NO SAP LLEGIR NI ESCRIURE	113	45,0
② PRIMÀRIA INCOMPLETA	196	26,0
③ PRIMÀRIA O E.G.B. COMPLETA	291	38,7
④ BATXILLERAT ELEMENTAL	84	11,1
⑤ FORMACIÓ PROFESSIONAL	11	1,4
⑥ BATXILLERAT SUP. I B.A. O C.O.U	28	3,7
⑦ TÍTOL GRAU MITJA	25	3,3
⑧ TÍTOL SUPERIOR	3	0,5

GRÀFIC Nº 7

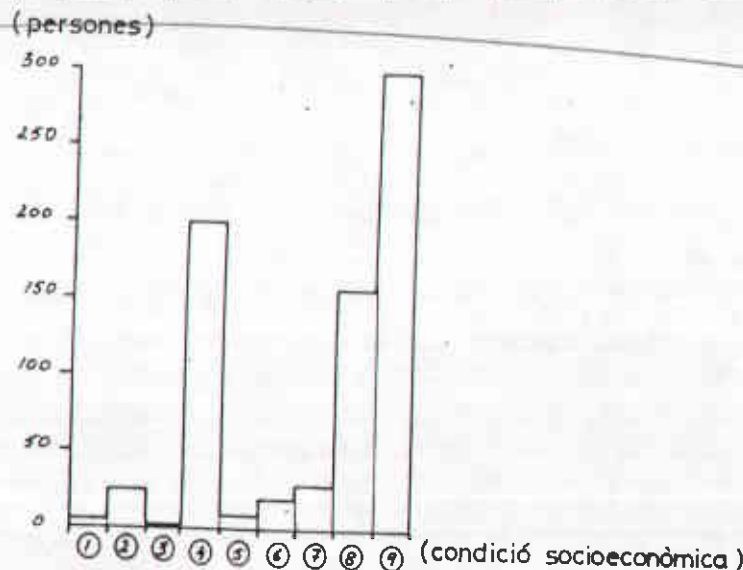
SITUACIÓ LABORAL

	%
població activa	35
aturats	3
estudiants i menors	26
passius	36
	100

① COMPLINT EL SERVEI MILITAR	261
② OFICIAL, TREBALL REMUNERAT, EMPRESA FAMILIAR	17
③ BUSCA TREBALL PER PRIMER COP	100
④ MORT QUE BUSCA FEINA, HADENT TREBALLAT	0
⑤ RETIRAT, UVATAT O PENSIONISTA	165
⑥ VIU DE RENDA	181
⑦ ESTUDIANT DE FORMA NEN D'ENYNS REGULAR	39
⑧ MESTRESSA DE CASA	
⑨ QUALSEVOL ALTRE SITUACIÓ (NENS... etc)	

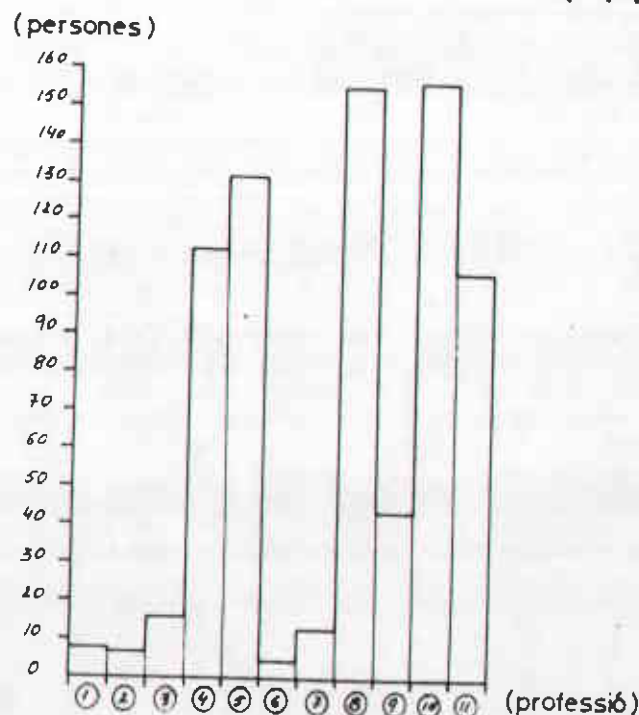
Ajuntament de Girona
Planificació i Ordenació de la Ciutat

1	PATRO O EMPRESARI AMB TREBALLADORS	7	0,9
2	EMPRESARI O PROFESSIONAL AUTONOM	25	3,3
3	MEMBRE DE UN COMERÇ O ON HI TREBALLA	1	1,1
4	PERSONA QUE TREBALLA A JORNAL I FIXE	195	26,3
5	PERSONA " " " " INTERINA	10	1,3
6	TREBALL AMB JAU NO FIXE, EMPRESA FAMIL.	21	2,7
7	AVSCA TREBALL, SERVEI MILITAR, ETC.	30	3,9
8	MASTRESSA DE CASA	161	21,4
9	NO ACTIUS, ESTUDIANT, VUILAT, DISMINUIT	299	39,6

GRÀFIC Nº 9

PROFESSIONS

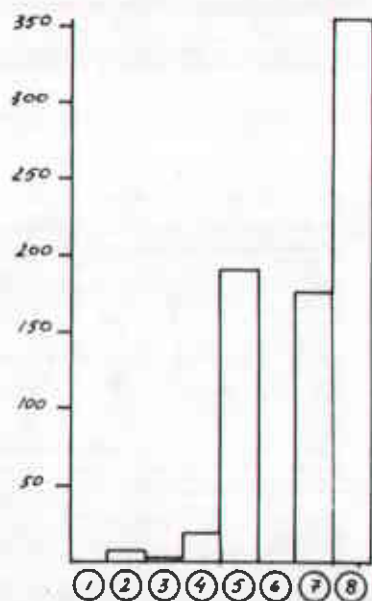
1	EMPRESARI - INDUSTRIAL - PROFESSIONAL
2	OCÈNCIA
3	ARTESA - TÈCNIC NIT - PETIT INDUSTRIAL
4	TREBALLADOR ESPECIALISTA QUALIFICAT
5	OPERARI - AJUDANTS - APREHENTS
6	PARATS
7	AGRICULTOR - PAGÈS
8	ESTUDIANTS
9	MEMBRES
10	MASTRESSA DE CASA
11	VUILATS

Ajuntament de Girona
Planificació i Ordenació de la Ciutat

GRÀFIC N° 10

MITJÀ DE TRANSPORT

			%
1	METRO	0	0
2	AUTO-BUS	6	0.7
3	TREN	3	0.3
4	BUS EMPRESA O ESCOLAR	19	2.5
5	TRANSPORT INDIVIDUAL	190	25.2
6	TAXI	0	0.0
7	A PEU	177	23.5
8	NO ES DESPLAÇA	356	47.9

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

7. ESTRUCTURA TERRITORIAL I EDIFICACIÓ

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

7. ESTRUCTURA TERRITORIAL I EDIFICACIO

7.1 Definició

Entenem per Estructura Territorial la forma i la localització geogràfica dels elements que configuren un territori, en aquest cas, la Vall de Sant Daniel.

Tot contemplant els nuclis de població, els agrupaments i les edificacions aïllades i les seves interconnexions, ens demanem el teixit i les traces de tot l'àmbit.

Les anàlisis realitzades de l'estructura, evidencien el manteniment d'unes línees bàsiques que organitzen tot el territori les quals han servit de suport per a les posteriors intervencions. Així l'ocupació humana i l'aprofitament agrícola o forestal, han estat depenents i lligats a la xarxa de torrents, rieres i camins.

La característica morfològica natural de la Vall s'ha mantingut inalterable al no haver-s'hi realitzat grans operacions a excepció de la urbanització de la vessant de Montjuïc, l'obertura de la xarxa de camins i les activitats agrícoles donades per l'ocupació de la població i el progressiu aprofitament agrícola, han modificat sensiblement el paisatge del bosc hipotèticament existent en tota la seva extensió fins al segle XI.

7.2 Morfologia del territori

a) Muntanyes.-- Les carenes considerades com a les darreres estribacions de la serralada gavarrenca, tanquen tota la Vall, amb formes lleugerament ondulades i amb els punts més alta al sector Est.

b) Pendents.-- Com a conseqüència de l'estructura anterior, el territori de Sant Daniel es troba pràcticament en pendents, accentuats a les parts més altes de les muntanyes i més planeres a mesura que s'apro-

pen al riu. Les zones planeres són pràcticament nul·les, si exceptuem les conseqüents per a l'ús agrícola (feixes per a vinyes, arbres i camps de conreu).

c) Rius.-- A partir de les vessants de les muntanyes, es forma tota la xarxa de torrents, rierols i rieres, que entots els sentits i orientacions conflueixen cap a un punt formant el riu Galligans, el qual recull totes les aigües de la Vall i les porta a la seva sortida natural per Sant Pere de Galligans fins a l'Onyar.

d) Camins.-- La Vall es defineix com a una entitat natural tan cada en si mateixa, però llur situació entre Girona i Campdordà, Les Gavarres i La Crehuetà, fa que estigui travessada per una xarxa de camins que comuniquen totes aquestes parts i que conflueixen donant sortida a la Vall pel Barri de Sant Pere. Potencialment també pot estar connectada amb Girona pel portal de Sant Cristòfol i pel sector de Montjuïc.

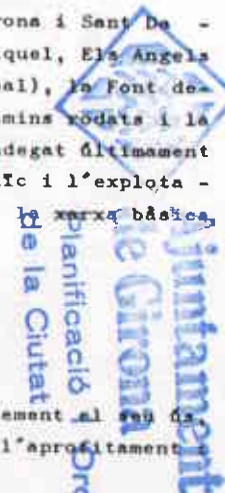
Els camins importants comuniquen Girona i Sant Daniel amb Montjuïc, Campdordà, Sant Miquel, Els Angels (antic camí a Madremanya i a La Bisbal), la Font de la Pólvera a el Calvari. Eren uns camins rodats i la majoria per a vianants. El procés endegat últimament amb urbanitzar la Muntanya de Montjuïc i l'exploració forestal ha alterat sensiblement la xarxa bàsica de les comunicacions.

7.3 Us del sòl

L'estructura del territori ha condicionat notablement el seu ús, tot configurant el teixit i el tissatge segons l'aprofitament i la localització d'activitats.

a) Zona de bosc.-- Tot coincidint amb les zones de més altitud i dependent, es localitza bàsicament la zona boscosa i amb les característiques de la condició gavarrenca del lloc.

La proximitat de la zona urbana de Girona i la mateixa de Sant Daniel ha incidit en la desapa-

rició total o parcial del bosc a Torre Gironella, Calvari, Pedreres, Muntanya de l'O i Montjuïc. En altres casos, la condició defensiva - ho ha comportat estrictament, (voltant del castell i defenses).

Quan l'activitat agrícola era majoritària i bàsica per tota la població resident a la vall, l'extensió de bosc minva, la vinya, l'olivera, fruiters i prats eren nombrosos amb una quantitat de terrasses escampades arreu de les valls.

També cal considerar que la necessitat de sòl no forestal era major quan la població s'establí en tot el territori: nuclis i edificacions a la serraïda entre Els Angels i Sant Miquel.

b) Zona de conreu. - Es detectable l'existència d'una franja Nord - sud, amb un aprofitament bàsic per a conreus, situats als pendents més suaus del territori i beneficiada per la quantitat d'aigua de les rieres.

Coincideix també amb la posició de les masies establertes a la zona considerada com la de primera ocupació per organitzar el territori amb l'explotació intensiva del camp.

La dimensió de la peça de cultiu correspon al tipus de productes conreats, essent gran per a cereals i ferratges i més reduïda a la zona d'horts, propera a l'edificació. La xarxa de camins, estesa mínimament per tot el territori, connecta les zones de conreu amb les dels habitatges.

c) Zona urbana. - Arrel de la fundació del monestir (s. XI), neix el nucli de població al voltant seu;

als camins que d'ell sortien, posteriorment s'hi assentà la resta de la població a la Vall. Bàsicament les edificacions eren aïllades i lligades a la recuperació dels erms.

Fins al segle XIX, hom pot considerar que la població era disseminada entre el Monestir i les muntanyes, amb edificacions isolades o agrupacions veïnals.

Posteriorment a l'any 1950, es consolida un nucli urbà bàsic entre el Monestir i el Cementiri Municipal recolzat amb els camins alternatius a Sant Miquel. El fet de la immigració dona lloc als barris de Torre Gironella, Montorro i pujada a la Terrassa, pel que fa a l'àmbit del pla, sense contemplar l'antic terme de Sant Daniel.

Darrerament (1972) s'organitzà a la Muntanya de Montjuïc una ciutat-jardí, residencial la qual cosa significa un alt potencial de població nova.

7.4 Habitatges

La posició de la població amb els diferents tipus d'ocupació, ens mostra la distribució i forma de l'estructura residencial de la Vall.

El procés de conformació de Sant Daniel, ha explicat a l'apartat històric i ara només parlarem de tipus d'habitatge i de llurs característiques.

7.4.1 Procés d'ocupació del territori

- s. II-III Hipotètica presència dels Romans.
- s. IV-VIII Manteniment de l'estructura romana, manca d'actuacions.
- s. IX Capella de Sant Salvador.
- s. X Antecedents de les primeres ocupacions base de l'estructura medieval.
- s. XI Fundació del Monestir (1018)

- s. XII-XIII -Establiment de les primeres masies.
- s. XIV-XV -Consolidació de les grans masies, base de les explotacions principals.

- Camins a Sant Miquel i Monells.
- s. XVI -Consolidació del nucli urbà prop del monestir.

- s. XVII-XVIII -Redreçament del camp amb intervals.
- Consolidació i reforma de les masies segons l'estat actual.

- s. XIX - Guerra del francès, enderrocament, destrucció i abandonament general del camp

-Recuperació d'algunes unitats i enfortiment d'altres, després de les lleis de desamortització.

-Crisis de finals de segle per la filloxera.

-Formació dels casals plurifamiliars a partir de les grans masies.

- s. XX -Recuperació general durant el primer terç.

-Primeres agrupacions en filera tot seguint el riu i els camins.

-Formació de veïnats a partir dels casals rurals i noves construccions.

-Arranjament notable dels camins importants.

-Consolidació de la població urbana i la rural.

-1940-1960 - Construccions aïllades.

- Primeres cases per a la immigració. (Montorro, Torre Gironella, "el Torreón").

-1960-1970 - Formació de vials i alineacions als barris marginals.

-1970-1980 - Consolidació total dels barris marginals, tot formant nuclis independents.

- Creixement de la zona urbana central amb vivendes aïllades.

- Urbanització de Montjuïc.

7.4.2 Tipus de vivenda

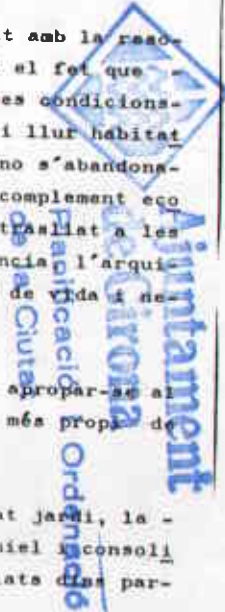
a) Aïllada. - La vivenda unifamiliar ha estat la forma tradicional d'ocupació del territori, tot responant a l'organització econòmica, social i d'aprofitament agrícola. La forma més característica correspon a la Masia entesa com a unitat de producció; a vegades totalment autònoma i amb una connexió a la xarxa de comunicacions de la Vall.

El procés general de canvi de la societat amb la revolució industrial del segle XIX, comportà el fet que part de la població agrícola abandonés les condicions de la terra per millorar el seu treball i llur habitatge. El procés és lent i mixte; la terra no s'abandona sinó que es comparteix i passa a ser un complement econòmic, fins abandonar-la totalment, per trasllat a les noves formacions urbanes. Com a conseqüència l'arquitectura tradicional ja no respon al model de vida i necessitats d'espai.

La masia es transforma o s'abandona per apropiarse al lloc de treball o zona urbana com a marc més propi de convivència.

El creixement és segons el model de ciutat ja hi ha, la qual configura la zona urbana de Sant Daniel i consolida el teixit edificat amb habitatges aïllats de parcel·les petites.

b) En filera. La transformació de la societat a l'Edat Mitja (XIV-XV), consolida una estructura urbana pel creixement de les ciutats encara murallades. Així la

parcel·la gòtica i l'estatge entre mitgeres foren el tipus que apareix en tota l'expansió del teixit urbà.

A Sant Daniel es configura un nucli amb aquest concepte, que es consolida al segle XVI amb l'expansió agrícola després de la Guerra dels Remences. No hi cap altra operació semblant assimilable al concepte de creixement urbà-agrupat linealment fins al primer terç del segle XX. L'acumulació de capital feu possible l'aparició de nous habitatges sense necessitat de disposar terreny pel conreu.

S'aprofita l'estructura de comunicacions existent i es conformen els conjunts assimilables a carrers urbans - (Sant Daniel, R. Turró, Carme August).

La forta immigració i la demanda de sòl edificable provoquè una urbanització marginal, la qual amb una mínima infraestructura, va conformar a partir de la definició dels vials, els nuclis de Montorro i pujada al "Torreón".

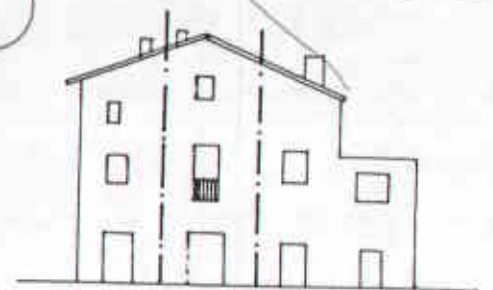
- c) Estatge plurifamiliar-gran casal. Trobem a la Vall un variant al tipus d'edificació, gens tipificable: és el gran casal amb estatges agrupats a partir d'una masia o casa pairal de certa importància.

La Guerra del Francès (1808) i la crisi del camp a finals del segle XIX, va significar la desfeta econòmica - per algunes masies o propietats importants, que no pogueren refer-se o recuperar l'explotació.

La desamortització canvià també la propietat d'alguns edificis i el canvi d'utilització en el temps.

Així es transformà el gran casal amb diferents habitacles després d'una compartimentació vertical, tot aprofitant el sistema constructiu de cruïes, (cada cruïa corresponia a un habitacle). (Veure esquema 1)

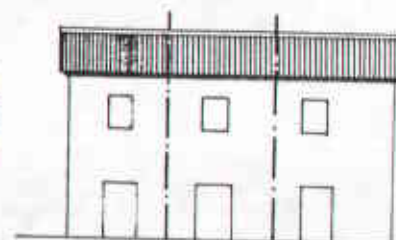
Exemples ben clars en són l'antic Mas Preses, Can Fosser, Can Llach (Gepeta) o Cal Tet.

ESQUEMA 1

També apareix com a estatge plurifamiliar, una transformació de la tipologia d'edificació a dos vents, variant de l'anterior i que amb el canvi acull els habitacles segons cruïes internes. (Veure esquema 2)

En són un bon exemple la Rectoria-C.R.E.C., Can Cristòfol Can Xifre.

ESQUEMA 2

7.4.3 Estat dels habitatges

Hi ha dues components fonamentals que intervenen a l'hora de valorar l'estat de l'edificació i el procés fins a la seva definició: la distància o posició relativa respecte de la zona urbana de Sant Daniel i Girona i les condicions socio-econòmiques de l'ocupant. També hi ha un paral·lelisme entre l'estat de l'edificació i les zones característiques (bosc, conreu, urbana).

Així podem observar al plànol corresponent, que la major part dels habitatges abandonats es troben situades majori-

tàriament a la zona de muntanya o de bosc. Cal remarcar -
que les primeres que foren abandonades es troben en ruïna
total o en procés ruïnós.

Si s'ha mantingut l'habitatge en aquesta zona degut a -
l'explotació agrícola, les condicions són mínimes i en ge -
neral, l'estat constructiu és deficient. Els rehabilitats
com a segona residència, bàsicament de cap de setmana, -
han millorat les condicions internes i constructives, tot
mantenint la manca de serveis (aigua pública, clavegueres
i llum), i disposen d'aigua de pous i desaigües a pous -
secs.

A la zona de conreus, entremig del bosc i la zona pròpia -
ment urbana, es manté bàsicament el tipus d'arquitectura -
històrica, sense cap densificació o creixement. En gene -
ral, han millorat les condicions internes, ha arribat la -
llum i consegüentment, el nivell de confort (electrifica -
ció de l'habitatge), tot mantenint, però, el dèficit en -
el sanejament (pous secs, dipòsits i fembra).

En aquesta zona es pot trobar alguna edificació abandona -
da però amb els camps conreuats, treballats per altres ma -
sies, per tal d'obtenir una majors beneficis, els treba -
llen en sistema de lloguer.

A la zona urbana cal distingir quatre àrees: la de Sant Da -
niel, la de Montjuïc, la de la Torre Gironella i la del -
"Torreón".

Dins aquesta zona urbana de la Vall, la major part de la
població, gaudeix de tots els serveis i condicions mínimes
(exceptuant el veïnat Carme August, que no disposa de
clavegueres). També cal distingir ací les edificacions -
que són propietat particular de les de lloguer, on les mi -
llores o canvis han estat mínims, mantenint així uns -
preus baixos.

La zona de Montjuïc, ha estat concebuda com una ciutat -
jardí, amb habitatges d'"alt standing" i amb tots els ser -
veis, exceptuant l'asfaltat d'alguns carrers, pel que fa
al sector de Sant Daniel.

Als barris de Torre Gironella i "el Torreón", nascuts com
a urbanitzacions marginals, manquen tots els serveis. Ara
però, disposen d'una infraestructura i han esdevingut bar -
ris sense valor arquitectònic, però, amb caràcter unitari
i amb una millora successiva dels habitatges que ara dis -
posen de totes les condicions mínimes.

7.4.4 Us dels habitatges

Es distingeixen bàsicament dos tipus d'utilització dels
habitatges a la Vall de Sant Daniel (vegeu plànol corres -
ponent) independents de la zona d'emplaçament.

a) Habitatge propí o de lloguer (minoritària), pel tre -
ball a la terra (pagès-hortalà) o en qualsevol altre -
sector.

La major part de la població treballa a Girona, tret -
d'una minoria que ho fa a les petites indústries radi -
dades a la zona.

b) Casa de segona residència. Entenem per segona residèn -
cia aquella que s'utilitza temporalment, bé per a des -
cans o bé lligada a un petit tros de terra el qual tre -
ballen. Generalment els ocupants són de fora la
Vall.

Cal distingir entre els grans masos o cases, principals
heredades o comprades, les quals ara s'utilitzen per a
descans i les que s'utilitzen per a conrear les terres
del voltant (horts). Ambdues situacions són minorità -
ries, però cal remarcar la importància que tenen en el
fet que això pot incidir al manteniment i recuperació
de moltes cases abandonades, però que potencialment es
poden recuperar, tot mantenint els propietaris el seu
lloc de residència principal.

7.5 Divisió de la propietat del sòl

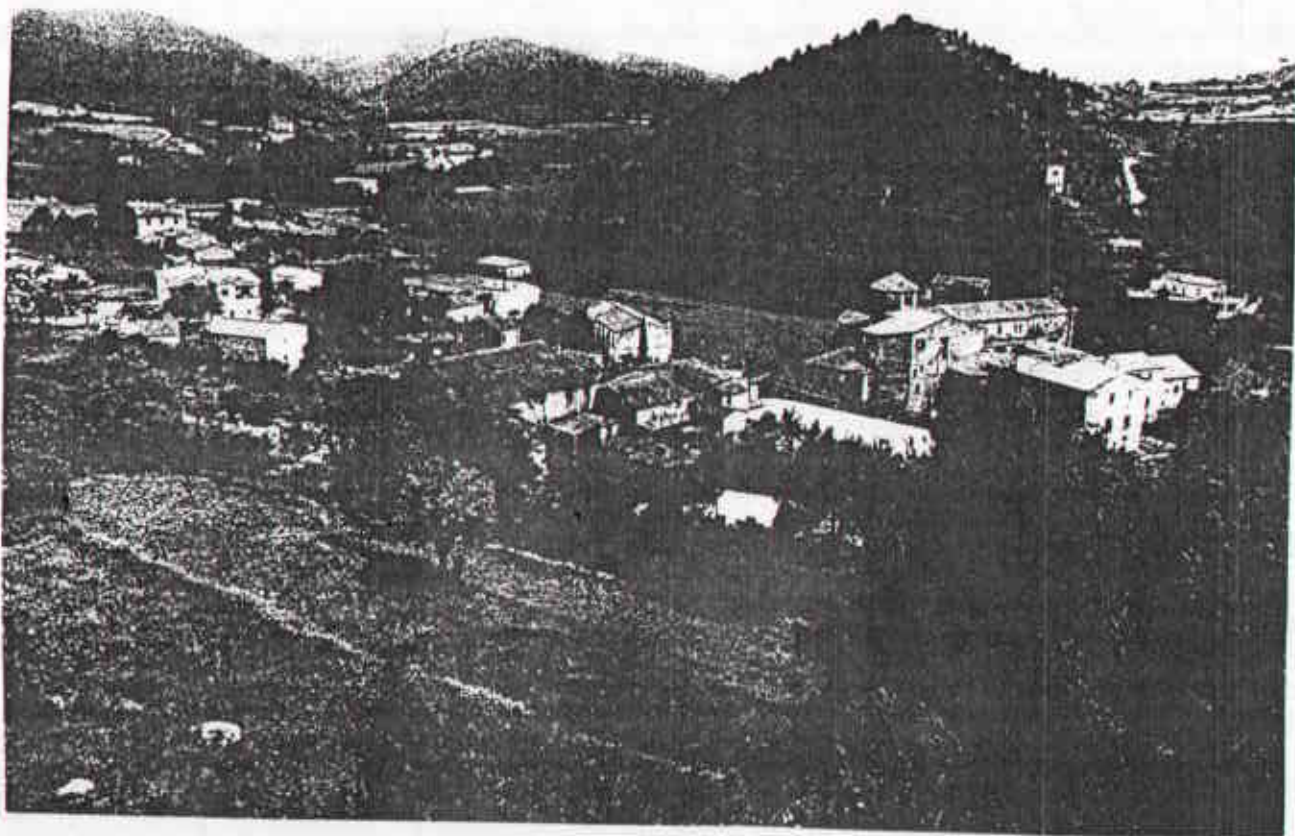
Al plànol corresponent s'aprecien quatre zones diferen

ciades tot atenent la divisió del sòl, fruit dels di-
versos tipus d'aprofitaments.

- Zona de petites parcel·les per a l'edificació a la
zona urbana de Sant Daniel i el seu entorn, les
quals donen cabuda a "la casa i l'hortet".
- Zona de parcel·les de 800-1000 metres quadrats a la
vessant de Montjuïc (segons el parcel·lari) pensada
com a zona de ciutat jaafí.
- Zona de grans parcel·les (moltes d'elles sobrepassen
els 50.000 metres quadrats) que corresponen princi-
palment a la zona de conreu, la qual està situada a
la part central de la Vall que s'aixampla cap la zo-
na forestal del Sud.
- Zona de parcel·les al sector Est, amb una certa ato-
mització degut a l'aprofitament de tipus familiar -
que abans es feia del bosc.

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Nucli de Sant Daniel

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Nucli Montorro

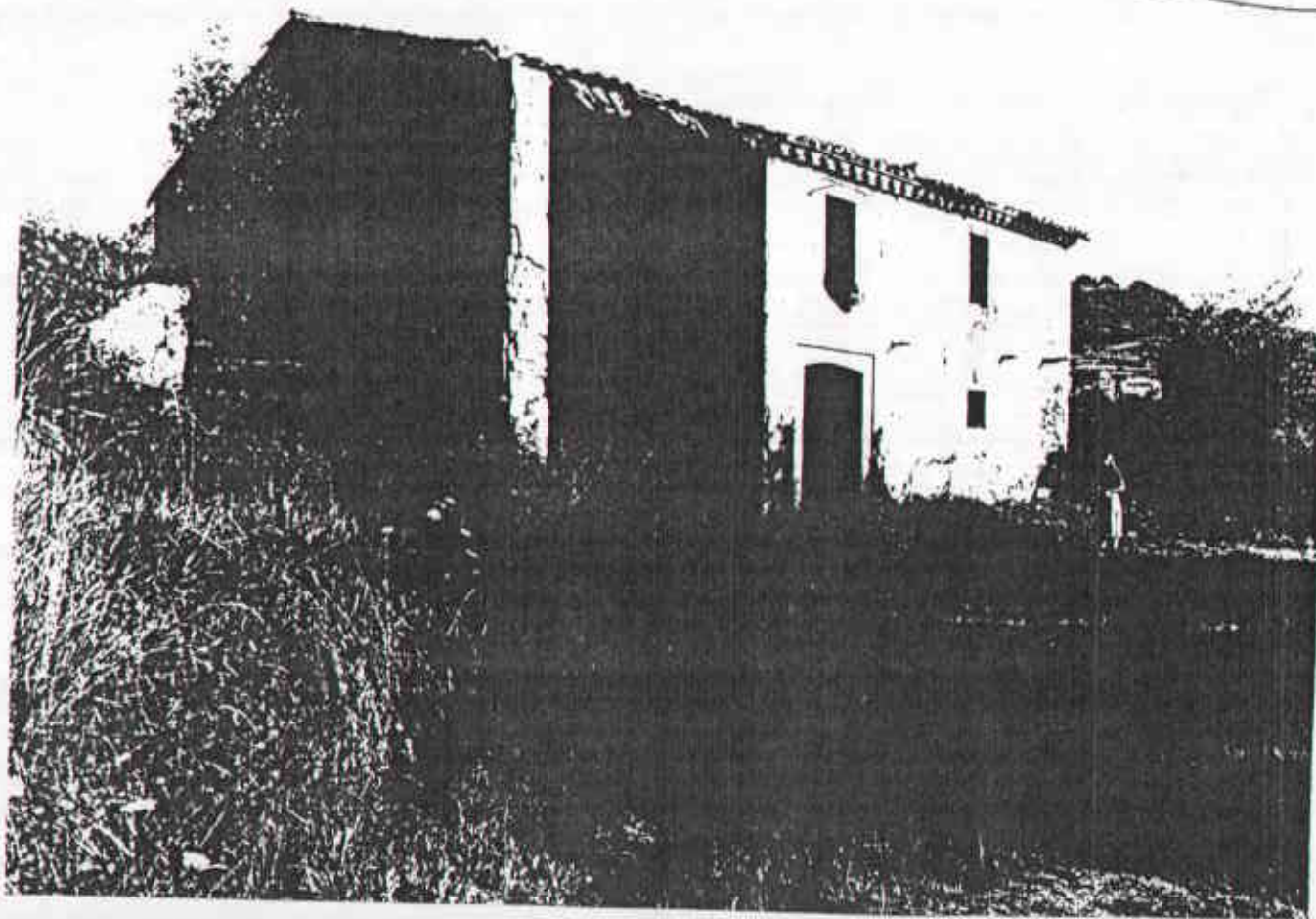
**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Nuclo de "El Torreón"

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Masia abandonada

**Ajuntament
de Orona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

8. INFRAESTRUCTURA TÈCNICA I VIARIA

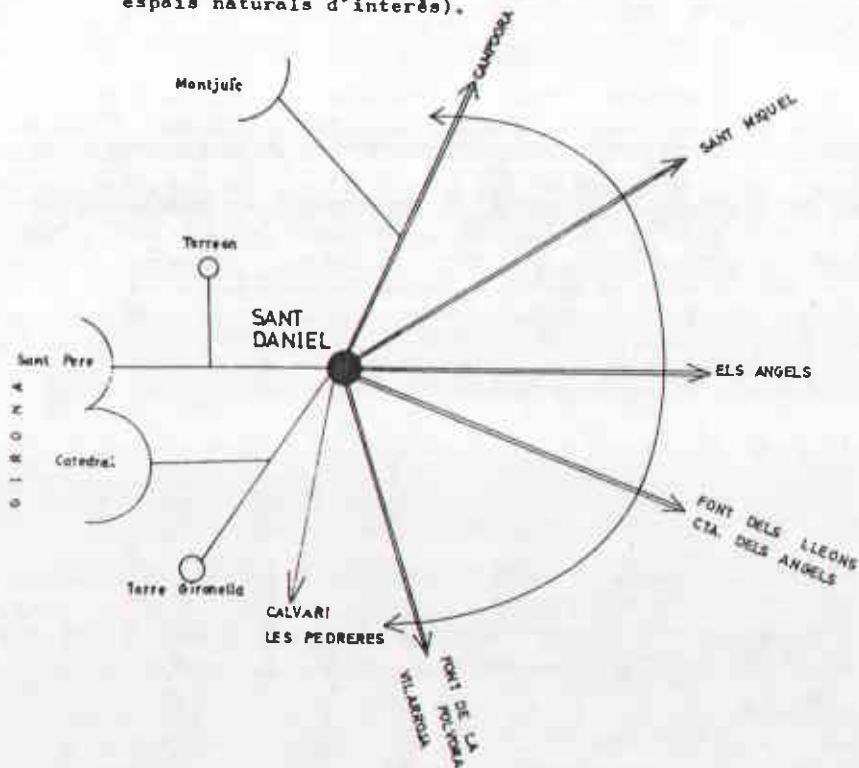
**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

8. INFRAESTRUCTURES TÈCNiques I VIÀRIES

Per l'anàlisi d'aquest apartat, no han estat considerats, tant als plànols com a la memòria, els sectors corresponents al Pla Parcial de Montjuïc i el de Torre Gironella, per ésser zones limítrofes no incloses en la seva totalitat dins l'àmbit del Pla Especial. Les referències ambdues zones són fetes solament quan responen a una estructura clarament incorporada a la Vall.

8.1 Estructura viària

- a) Estructura bàsica. - La formen cinc camins d'interès públic especial que conflueixen a la zona urbana de Sant Daniel, i la comuniquen amb Campdorà, Sant Miquel, Els Angels, Font dels Lleons i Font de la Pólvera. Tots ells estan connectats entre si pel camí a Celrà, que pràcticament ressegueix la carena est de la Vall. (Veure plànol d'elements i espais naturals d'interès).

La major part d'aquests camins són de terra i tenen una amplada entre 3 i 4 metres. El seu estat actual de conservació és deficient degut principalment a l'erosió provocada per l'aigua de pluja i la nul·litat de treballs de conservació.

- b) Accessos a la Vall. - Els accessos més importants a la Vall de la zona urbana de Girona són els de Sant Pere de Gal·ligans, Montjuïc, Vilarroja i Torre Gironella-Passeig Arqueològic. Les característiques de cadascun d'ells són ben diferents ja que la pròpia utilització segons la importància, ha comportat la seva millora o transformació. Així cal considerar l'accés de Sant Pere com a vial principal, el de Montjuïc com alternativa secundària de sortida puntual d'emergència, el de Torre Gironella-Passeig Arqueològic com la penetració peatonal directa amb el Barri Vell i el de Vilarroja, que comporta les conseqüències d'una comunicació entre la Vall i uns barris amb dinàmica conflictiva i agressiva.

L'anàlisi de les components dels vials, la manca d'identitat en algun cas, el seu estat de conservació i les intencions de consideracions jeràrquiques que són l'objectiu del Pla, fan oportú la discussió del seu traçat, els elements de mobiliari urbà i la qualificació tot atenent el grau d'intencionalitat segons la funció dins l'esquema general de la Vall.

- c) Altres camins importants. - Són tots aquells camins, majoritàriament peatonals, que comuniquen Sant Daniel amb els indrets locals de més interès i els que ofereixen interès especial pel seu recorregut.

Els més importants són:

- La baixada de la font del Bisbe
- Camí a la font d'en Pericot
- Camí del veïnat Carme Auguet a la Plaça de les Sardanes
- Camí de la font del Ferro a la Plaça de les Sardanes
- Camí a la muntanya de l'O-Calvari
- Camí a la font de les Curculles
- Camí de la font dels Lleons a la carretera dels Angels
- Camí a la font dels Lleons a Can Pol
- Camí a Campdorà per Can Vilà

El mal estat de conservació també és diferent. Algunes d'elles són travessats per pistes forestals i en altres casos, en no ser utilitzats, són envaïts progressivament per la vegetació dels voltants.

Establint categories i finalitats, la jerarquitització d'aquesta estructura motivarà diferents graus d'actuació.

- d) Xarxa viària de Montjuïc. - Correspon a una xarxa puntual típica d'una zonificació de ciutat-jardí projectada per poder accedir amb el vehicle a cada una de les parcel·les, sense un criteri global de protecció paisatgística.

El seu traçat compartimenta excessivament el sòl del sector tot influint negativament en el conjunt, donat a què els forts pendents del relleu i la manca de vegetació han comportat una alteració notable del paisatge.

La majoria dels vials, amb una amplada de 6 mts. tenen el paviment asfaltat i amb voreres, excepte algunes de les cotes més baixes, dins la Vall, que ofereixen un estat d'abandonament total. La recent obertura d'un nou vial a partir de la torre Suxet, junt amb tots els del sector de Sant Daniel, corresponents a la urbanització de Montjuïc, donen en aquesta zona un aspecte especialment agressiu per la vessant i una degradació considerable del relleu natural. Les alteracions de tot el sistema d'aigües pluvials ha afectat en gran mesura el vial que comunica Montjuïc amb Sant Daniel que actualment es troba en condicions de total inaccessibilitat.

- e) Zona urbana de Sant Daniel. - L'eix bàsic on conflueixen tots els vials de la zona de Sant Daniel, és el carrer del mateix nom, que tot resseguint el llit del riu Galligà, actua com a vial d'accés a la Vall des de Sant Pere. Aquest està asfaltat fins al Monestir, tot i que el seu estat es deficient, degut principalment al pas constant de camions amb gran tonatge que han circulat en aquest sentit fins l'any 1982. L'amplada del vial és variable i va dels 4,15 m. fins al 6,30 al punt més ample. Té una vorera al costat nord que oscil·la sobre els 80 cms. En considerar-lo l'accés principal a la Vall, és evident la necessitat de complementar aquest vial amb un altre de peatonal, més inde-

pendent del tràfic rodat i amb caràcter de passeig per fer compatible l'accés rodat i el peatonal.

En general, la xarxa viària de Sant Daniel s'ha anat conformant per un procés espontani d'urbanització i edificació, mancant, per tant, un estudi global i coherent d'estructura viària.

Els principals problemes que planteja el seu estat actual són:

- Arbitrarietat de les seves alineacions
- Irracionalitat de relació entre el disseny de voreres i vials.
- Diversitat de tipus de paviments existents amb forces cançons amb paviment de terra, especificats a la cartografia.
- Els seus espais lliures degradats.
- Manca de coherència i qualitat del mobiliari urbà i vegetació.
- Erosió progressiva del sòl en aquells casos que no estan pavimentats i que actuen com a sistema d'escorrenties de les aigües de pluja provinents de la vessant de Montjuïc molt especialment el carrer de les monges.

- f) Pistes forestals. - La manca d'un control adequat a les actuacions en sòl forestal, ha propiciat l'aparició d'una quantitat molt considerable de pistes forestals que tot travessant la Vall en totes direccions, presenten un dels factors més importants de degradació de la massa forestal, així com del relleu natural a la zona muntanyenca de la Vall.

Cal fer esment dels problemes més importants més importants, tant que aquestes actuacions comporten:

- Degradació del relleu natural, de la vegetació i per tant del paisatge, degut a una deficient execució amb la qual es porten a terme.
- Desaparició de camins o dreceres peatonals i tradicionals, per la qual cosa el territori perd part de la seva identitat i es desfigura així la seva estructura bàsica.
- Alteració dels torrents i escorrenties naturals.

- Compartimentació excessiva del sòl forestal, motivat per la incoherència i irracionalitat dels seus traçats, amb una manca de lligam i visió global.

Tots aquests factors degradatoris plantegen la necessitat de portar a terme un sistema de concessió de llicències, així com un control per tal de fer compatible l'adequada explotació forestal amb una adequada protecció del paisatge i la vegetació.

- g) Sistema de transport. - El sistema de comunicacions entre la Vall i Girona és del tot privat. El transport rodant majoritari és el de vehicles i en menys quantitat s'utilitzen les motos. La bicicleta és minoritària i pràcticament exclusiva dels escolars, sense una clara tendència a l'augment pel perill que comporta la circulació en un vial estret.

Cal anotar la importància que té el vial principal per a un nombre considerable de persones que es desplacen a peu per anar a treballar, a l'escola al comerç o al mercat. Aquest aspecte planteja el conseqüent problema per la confluència de diversos mitjans de transport, camions, automòbils, motos i persones els quals han d'utilitzar el mateix vial.

La connexió a la xarxa tradicional de tot el sistema de pistes forestals, possibilita una certa accessibilitat a una bona part de la zona muntanyenca de la Vall. Aquest factor que és del tot positiu en el cas d'incendi, és del tot negatiu pel fet de permetre una penetració de vehicles fins al mateix bosc amb tota la dinàmica degradatòria que això comporta.

- h) Aparcaments. - Cal diferenciar l'aparcament dels residents a la Vall, d'aquells visitants que hi acudeixen per diferents raons.

La major part d'habitatges posseeixen garatge dins el mateix, amb utilització preferentment nocturna. La manca d'aquests aparcaments en locals tancats es fa evident a la zona urbana de Sant Daniel al voltant del Monestir, on s'accentua la concentració vertical de residència. Això comporta que el carrer s'utilitza com a aparcament lineal, igual-

succeeix als carrers dels barris de "Montorrio" i "Torreón". La plaça del Monestir també es utilitza com a aparcament invadint l'espai lliure ordenat entorn els arbres.

Puntualment, i com a conseqüència de la visita a la Vall, motivada per activitats de lleure, esport o espectacles, són llocs utilitzats com aparcament amb certa freqüència:

- Els voltants del Monestir
- Camí de la font d'en Fita - Davant de Can Cristòfol - Davant de l'horta
- Font del Ferro
- Carrer de Sant Daniel (lligat al comerç i la font del Bisbe).

8.2 Electricitat

Tal com s'especifica al plànol corresponent, tots els vials urbans disposen de xarxa elèctrica tant pública com privada. Fora de la zona urbana, els vials que disposen d'enllumenat públic són la Baixada a la font del Bisbe, el camí a Montjuïc per Cal Tort, el camí a "Cal Tet" i el camí a la font d'en Fita, en aquest darrer, la instal·lació es troba amb un deficient estat de conservació, degut al "van dalisme" a què està sotmès el sector. Cal un disseny dels seus elements integrants per tal de garantir una durabilitat i funcionalitat més efectiva. Actualment, cap dels punts de llum situats en el camí de la font d'en Fita funciona adequadament. Es considera necessari ampliar la xarxa d'enllumenat públic a tots aquells vials més importants, més immediats a la zona urbana, principalment el camí a la font del Ferro i a la Font d'en Pericot.

En els disseminats més llunyans són pocs els habitatges que tenen xarxa elèctrica, essent aquesta situació una de les raons que motiven el seu deficient estat d'habitabilitat.

Com a element configurador del paisatge és important considerar la instal·lació de la xarxa elèctrica aèria d'alta tensió, la qual en travessar la vall, comporta una degradació i agressió tant del paisatge com de la vegetació. Serà

Departament de Medi Ambient i Canvi Climàtic

Ajuntament de Girona
Regidoria de Medi Ambient i Ordenació del Territori

convenient establir uns criteris adequats per garantir una protecció eficient en el cas que es plantegi la necessitat de la instal·lació d'una nova línia d'aquest tipus.

8.3 Aigua

Tots els habitatges de la zona urbana de Sant Daniel, "El Torreón" i les més immediates a aquest nucli de població, disposen d'aigua corrent, que prové del dipòsit d'Alemanys amb una capacitat útil de 1687 m³.

A part de la xarxa de distribució d'aigua a la zona urbana de la Vall, està travessada per un conducte que abasteix el sector de Vilarroja, Font de la Pólvera, des de Montjuïc. Pràcticament totes les cases disseminades per la Vall disposen de pou propi com a únic sistema d'abastament d'aigües reforçat, en alguns casos, amb cisternes d'aigua de pluja, les quals són utilitzades preferentment per a regar hortes i conreus.

8.4 Clavegueram

La xarxa de clavegueres existent al sòl urbà és deficient, essent molta els habitatges que evacuen les "aigües negres" directament al cel obert, la qual cosa representa greus problemes d'insalubritat i olors alhora que comporta el conseqüent perill de contaminació de la xarxa d'aigua potable, com de les deus que arriben a tots els pous, amb risc d'infecció per als habitants. Això s'agreuja al veïnat Carrer Auguet, on tots els residus apareixen a la via pública d'un dels sectors urbans força transitats. Aquest fet planteja la necessitat urgent d'executar el projecte adequat que completi la xarxa existent.

Al sòl adstec, pràcticament tots els habitatges evacuen a cel obert o en pous secs. Aquest sistema que ha estat tradicionalment utilitzat per les edificacions aïllades, seria acceptable si la construcció del sistema de depuració i filtració fos correcte, fet que sovint no succeeix.

El risc de contaminació és evident pel que fa a les aigües de les fonts i dels mateixos pous de captació d'aigua, fet que planteja la necessitat de controlar els sistemes d'evacuació unifamiliars per tal de garantir un mínim acceptable de potabilitat en aigües superficials.

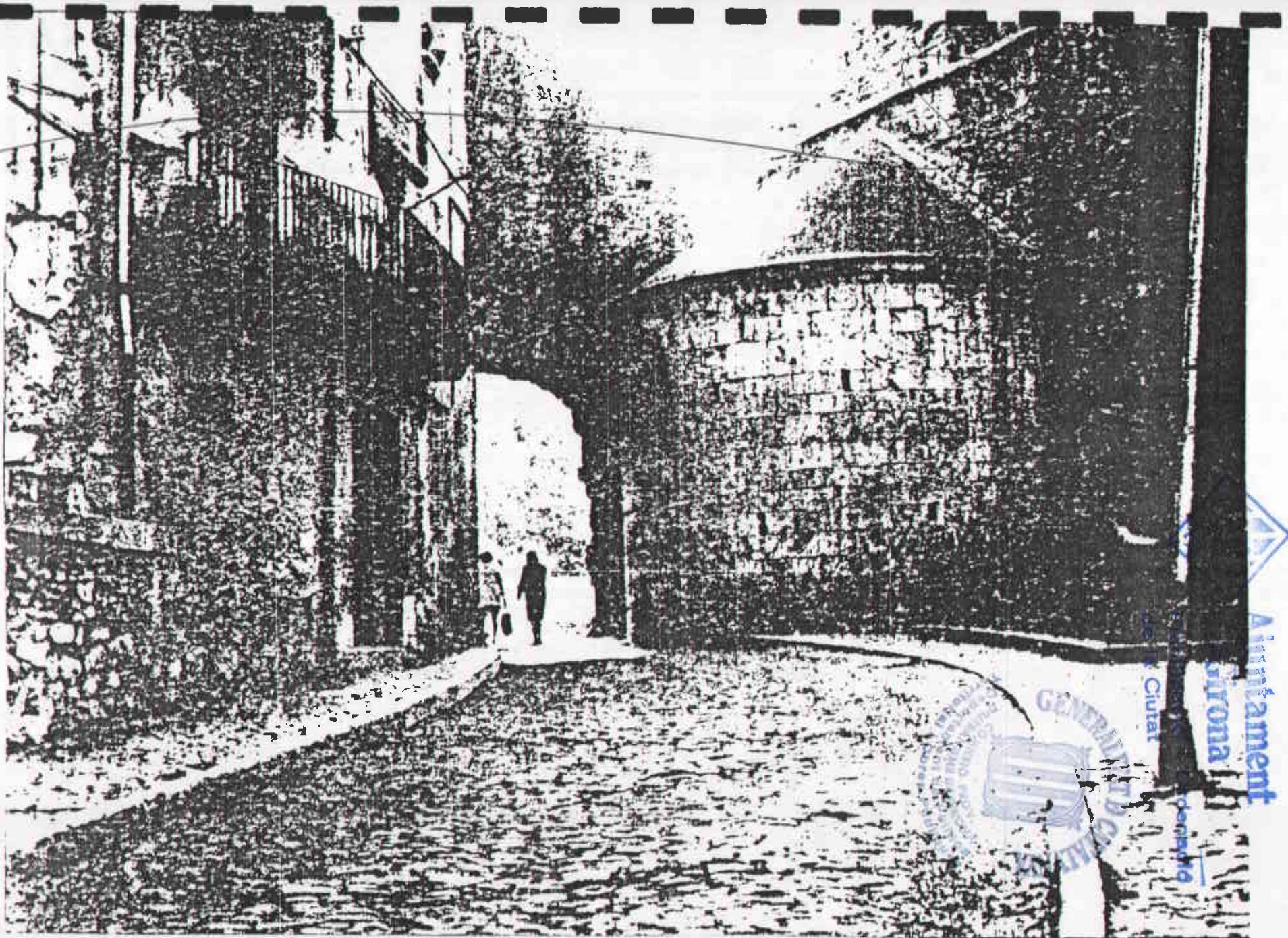

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

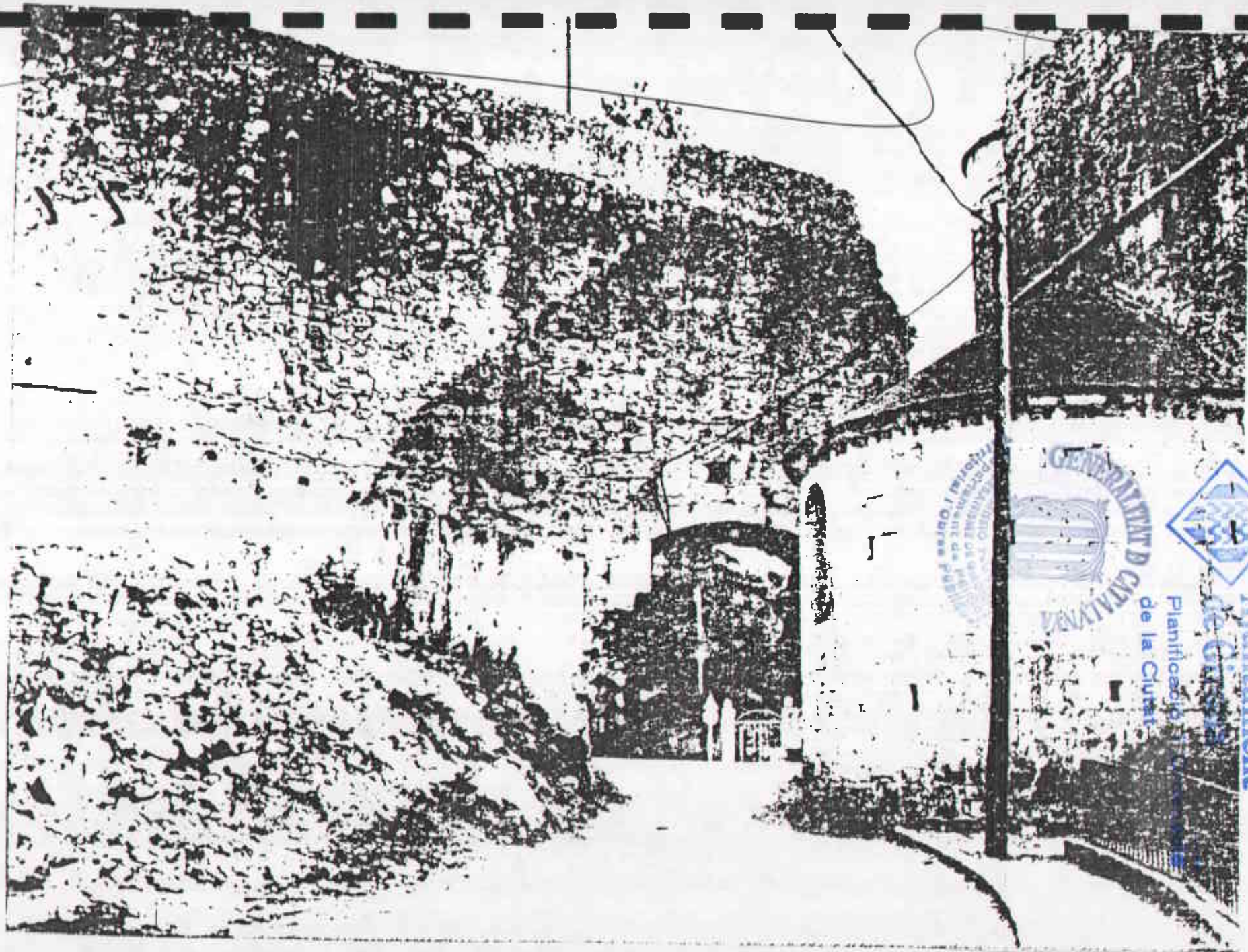

**Ajuntament
de Girona**
 Planificació i Ordenació
 de la Ciutat

Carrer de Sant Daniel. 28 juliol 1972

Portal de Sant Daniel i Absis de Sant Pere. 5 octubre 1972

Portal de Sant Daniel i Absis de Sant Pere. 6 març 1974

Portal de Sant Daniel. 16 març 1974

Ajuntament
de Girona

Plaça de l'Ordinació
Ajuntament de Girona

Enderrocament del Portal de Sant Daniel. 29 març 1974

**Ajuntament
de Girona**

**Planificació i Ordenació
de la Ciutat**

9. EQUIPAMENTS I SERVEIS

9. EQUIPAMENTS I SERVEIS

La població de Sant Daniel, amb una forta dependència amb la ciutat de Girona, compta amb una sèrie d'equipaments, serveis i espais lliures. Alguns són conseqüents amb la condició d'antic municipi i altres fruit de la pròpia dinàmica de la població.

9.1 Cultural

a) Les activitats culturals a la Vall, són desenvolupades pel departament de Cultura de l'Entitat C.R.E.C. (Centre Recreatiu Esportiu i Cultural), el seu local és el mateix que el local social, situat al carrer de les monges nº 7 (a l'edifici de la Rectoria). Organitza activitats al llarg de l'any, tals com la Festa del Llibre, Revetlla de Sant Joan, Casal d'estiu, Revetlla de Nadal, Festa Major i esporàdicament exposicions, cinema, diapositives, xerrades, viatges i concursos de fotografies. Les activitats es realitzen al local social, a la pista poliesportiva o a qualsevol dels espais públics de la Vall.

b) L'Aula de natura. - Creada pel departament de Cultura de l'Ajuntament de Girona i situada a l'edifici de les antigues Escoles Municipals de Sant Daniel. Organitza diferents Itineraris de Natura per els diferents indrets de la Vall, orientats bàsicament a les escoles. A l'Aula es desenvolupa la tasca científica i pedagògica recollida a la pràctica del treball de camp.

c) Centre d'estudis naturalistes de Girona. - Local de l'Associació de Naturalistes de Girona està també situada a les antigues Escoles Municipals de la Vall. Té com a finalitat l'estudi del medi natural a Girona i rodalies, divulgar l'organització del medi natural, fomentar el respecte a la natura i l'intercanvi de coneixements i experiències amb altres associacions afines.

9.2 Esportiu

L'activitat esportiva resta centrada a la secció d'esports

del C.R.E.C., que disposa d'una pista poliesportiva i una sala de Ping-Pong en un dels locals de les antigues escoles.

9.3 Sanitari

L'equipament d'aquest tipus es troba concentrat a la ciutat de Girona (d'on depenen totalment els residents de la Vall). No hi ha cap metge, dispensari, local de primeres cures o farmàcia.

Cal, però, remarcar l'existència d'un servei d'A.T.S. amb horari fixe i diari.

9.4 Educació

La població escolar de la Vall està distribuïda totalment als centres de Girona, després del tancament de les Escoles Unitàries l'any 1978 i la guarderia a l'any 1980. Això obliga a llargs desplaçaments de tota la població amb edat escolar independent del nivell d'ensenyament. El centre més proper és l'escola de Montjuïc i l'Acadèmia Coquart, al barri vell de Girona.

9.5 Religiosa

Existeix a la Vall, la parròquia de Sant Daniel, amb església parroquial, la qual és la mateixa de la del monestir. Hi ha una Rectoria amb funcionament discrecional. Compta amb un cementiri municipal el qual és bàsicament utilitzat per la població de la Vall i els seus descendents. L'ampliació d'aquest cementiri l'any 1981 permetrà la seva utilització per part de tota la població actual de la Vall.

Al terme geogràfic hi ha la Capella de les Creus del Calvari, actualment amb un ús molt restringit i ocasional.

9.6 Indústria

Monestir: 1 taller de maquetes
1 taller de restauració d'objectes d'art
1 taller de confecció d'ornaments d'església
1 taller de muntatge tèxtil

- 1 taller d'enquadernació
- 1 granja avícola

Sant Daniel: 1 fàbrica de llums

- 1 taller de manipulats metàl·lics
- 1 fàbrica d'embotits
- 2 tallers de fusteria
- 1 taller de materials de pedra artificial (prefabricats)
- 1 forn de pa

9.7 Administració-govern

L'administració local està centralitzada a Girona, ciutat a la qual fou annexionat el municipi de Sant Daniel l'any 1962.

A la vall existeix una Associació de Veïns la qual recull la problemàtica del sector i canalitza les relacions amb l'Ajuntament.

9.8 Transport

Es totalment particular, l'autobús més proper és el de Montjuïc - que fa el recorregut Mercat de Girona-Montjuïc, i té una parada a la Plaça de Sant Pere.

9.9 Comerç

Les activitats comercials es redueixen al mínim pel consum familiar; hi ha una dependència total vers la ciutat de Girona, que és on es troben tots els serveis.

Existeixen a Sant Daniel: Una fleca
Dues botigues de queviures
Una carnisseria

9.10 Espais lliures

El tema d'espais naturals lliures es tracten en un altre apartat

Aquí interessa especificar els espais lliures de sòl urbà.

a) La plaça de l'Església. - És un espai lineal al llarg de la carretera davant el monestir. Compta amb una filera d'arbres i bancs. No té una estructura gaire definida i qualsevol activitat important que en ella es faci, comporta l'ocupació de la carretera.

b) La plaça de les escoles. - Espai típic configurat pel pati de les escoles i delimitat per les mateixes i les antigues cases dels mestres. Tot ell està limitat per una tanca d'obra i compta amb vuit arbres (castanyers d'indies), els quals amb el temps l'hi donaran ombra.

L'espai té per la seva condició de pati d'escola una imatge semiprivatitzada (sense obtenir encara el caràcter de pública).

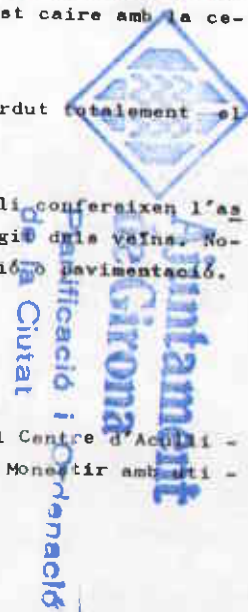
c) La plaça del veïnat Carme August. - Espai públic considerat a les normes subsidiàries de sistema general. Antigament hi havia les escoles i l'ajuntament de Sant Daniel, per això tenia el caràcter de pública, i va conservar aquest caire amb la celebració d'actes fins als anys seixanta.

Actualment resta molt desvaloritzat i ha perdut totalment el caràcter d'espai públic.

Està limitat per cases i hortes, les quals li confereixen l'aspecte de semiparticular o per a ús restringit de la vall. No hi ha cap element amb caràcter ni conformació pavimentació.

9.11 Altres

Cal anotar com a activitat no tipificable el Centre d'Acolliment (hostalatge discrecional) dependent del Monestir amb utilització concertada.

10. ELEMENTS I ESPAIS D'INTERÉS

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

10. ELEMENTS I ESPAIS D'INTERÈS

Hom pot contemplar la Vall de Sant Daniel com a un espai natural dins el sistema general de la ciutat de Girona i la seva zona d'influència.

També és evident el valor local dels seus indrets per a la població més immediata, és a dir, el poble de Sant Daniel, que per la seva proximitat i contacte, fa més freqüent el seu ús.

Entenem que la Vall disposa d'uns elements i espais, dins de tot l'àmbit de protecció i que té unes propietats i característiques específiques per a la seva utilització, accessibilitat i especial interès, tant pels residents a la Vall com per qualsevol ciutadà de Girona.

10.1 Elements puntuals

Les fonts són elements característics des del punt de vista hidrogràfic, també com a lloc utilitzat per al lleure i pel seu aprofitament. L'abundositat d'aigües (a partir de les deus que flueixen per les vessants de les muntanyes), han aparegut i consolidat diferents fonts escampades arreu de la Vall.

Això solament ha comportat l'anada exclusiva a Sant Daniel per gaudir de les aigües. Malgrat llur degradació, en alguns casos, transformació en altres i contaminació en certes èpoques, les fonts continuent complint el seu paper.

a) La font del Bisbe. - La seva situació i fàcil accessibilitat tant des de Sant Daniel com de Girona, la converteixen en la més freqüentada de la Vall. La riquesa de la deu possibilita una elevada utilització, encara que el reduït espai que la conforma priva que tingui un ús com a lloc d'esbarjo.

b) La font d'en Pericot. - Té bona accessibilitat i adient situació. L'aigua i l'espai de l'entorn dona una condició òptima d'utilització.

c) La font de les curculles. - Pel seu caràcter de privada, no ha estat utilitzada públicament, però la seva situació, entorn i característiques formals la converteixen en element interessant per a recuperar i gaudir de totes les condicions d'espai públic.

d) La font d'en Fita. - Tradicionalment és la més utilitzada per la bondat de les seves aigües. Tot i la bona accessibilitat resta relativament allunyada, encara que el seu recorregut afavoreix llur utilització.

e) La font del ferro. - Recuperada recentment, és la més utilitzada de la Vall, Tant per les seves aigües com pel seu acondicionament adequat per anar a dinar o berenar - qualsevol dia de lleure.

f) La font dels lleons. - Encara que es troba relativament allunyada de Sant Daniel, té una bona accessibilitat i un interessant recorregut. Encara que degradada ofereix un entorn natural (sureda) poc artificialitzat, apta per a zona d'esbarjo i esplanai.

g) La plaça de les sardanes. - Marc natural molt adient per a qualsevol activitat a l'aire lliure, espontània o festiva. La seva accessibilitat i situació dins la Vall és bona. Junt amb la font del ferro, és l'espai públic més considerable de Sant Daniel.

Si bé existeixen a la Vall altres indrets interessants, la seva consideració i protecció queda inclosa dins l'àmbit d'àrees, camins i recorreguts, als quals estan situats. Així quedarien protegides aquelles fonts abandonades, abandonades o no utilitzades actualment, però que es recorren popularment i que per tant mereixen una referència de la seva existència: Font del Cossi, font de Can Jaume, font de la Torre Martina, font dels Capellans, font del Llor i font d'en Boix.

També es poden esmentar aquí els Ponts sobre el riu Galligants, elements bàsics dins l'accessibilitat a la Vall i que han esdevingut inseparables del Paisatge de la Vall. Entre els més importants cal citar el pont de "San Sala".

el pont d'en Pericot i el pont de Sant Miquel.

Finalment, entre els elements que configuren el paisatge característic de la Vall, especialment lligats a la zona de conreu, hem de fer referència als Molins de Vent. Entre els més importants podem citar el molí de ca n'Oriol, de Can Jordi, de Can Sirvent, de Can Tomàs i del Mas Miralles.

10.2 Camins i recorreguts

- a) Entrada a la Vall. - Entenem aquest recorregut, al que comença a Sant Pere de Galligans fins arribar al Monestir, Ve determinat pel paisatge que ofereix tant de la zona monumental de Girona com del començament de la Vall.

També cal anotar la component urbana de les cases del sector de Sant Daniel, que li confereixen l'aspecte de nucli, amb caràcter formal identificable amb el poble de Sant Daniel.

- b) Baixada de la font del Bisbe. - Es un interessant accés peatonal a la Vall des del portal de Sant Cristòfol, a la ciutat vella de Girona. Conserva restes importants del camí medieval que comunicava Sant Daniel i Girona.

Es també l'accés immediat a la Font del Bisbe des de la part alta de la ciutat.

- c) Camí a la font d'en Pericot. - Sortint, també del portal de Sant Cristòfol i com a variant de l'anterior per arribar a la Vall, trobem un accés directe a la font d'en Pericot. Ofereix un magnífic recorregut per contemplar el paisatge del conjunt de la Vall, així com de la zona monumental de Girona.

- d) Camí del veïnat Carme August a la plaça de les sardanes. - Interessant camí peatonal que comunica la part alta de la zona urbana de Sant Daniel amb el sector on es configura el Galligans, tot derivant-se d'aquí als tres camins importants.

- e) Camí a la font dels Lleons. - Antic camí de Girona i Sant Daniel a La Bisbal per Madremanya i Monells. Interessant recorregut per les condicions paisatgístiques i de vegetació, ensems comunica amb la font d'en Fita i la font dels Lleons. Es un dels camins que dona accés a la carretera dels Angels.

- f) Camí a la font del ferro. - Recorregut que travessa to-

ta la Vall per la zona urbana de Sant Daniel i porta al Cementiri i a la Font del Ferro. Es també l'accés bàsic per anar a Sant Miquel i el camí rodat de Campdorà, des de Sant Daniel. L'extracció de terres a la muntanya de Can Vila comportà una considerable freqüència de camions, arribant a actuar en llur alineació tot alterant-la i degradant-la notablement. Per tant és evident una consideració i qualificació d'aquest vial.

- g) Camí a Sant Miquel. - Per les seves condicions diferencials, considerem aquest camí com el que va de la Font del Ferro fins al castell de Sant Miquel, punt important i estratègic que ofereix diverses perspectives de la Vall, les Gavarres i el Gironès.

- h) Camí dels Angels. - Es el camí més important per anar al Santuari de la Mare de Déu dels Angels des de Girona i des de Sant Daniel, tot travessant la Vall en sentit Est-Oest.

- i) Camins a Campdorà. - Es un interessant camí per a via-nants que comunicava Sant Daniel amb Campdorà, tot travessant la zona Est de la Muntanya de Montjuïc. Actualment és troba notablement alterat essent part d'ell rodat i part convertit en pista forestal. Al sector més immediat a Sant Daniel, el camí ofereix importants aspectes de la Vall i de la zona monumental de Girona. La variant rodada d'accés a Campdorà partia del Mas Miralles fins arribar als camps del Mas Aulet, ambdós ofereixen importants perspectives i aspectes d'aquesta zona Nord de la Vall.

- j) Camí de la font del ferro a la plaça de les sardanes. - Es un important camí peatonal el qual ofereix diferents indrets molt suggestius d'una de les zones més característiques i íntimes de la Vall, tot seguint als torrents que conflueixen al Galligans.

- k) Camins a la Muntanya de l'O i al Calvari. - L'accés a aquesta zona pot efectuar-se des de Sant Daniel sortint de la font d'en Pericot. El camí ofereix interessants aspectes de la muntanya de la Torre Gironella i el Calvari, ensems que va descobrint diferents indrets de la

Girona Vella i la plana del Ter.

El camí nord, des de la Barraqueta i la font de les Curculles, ofereix importants aspectes de la Vall, especialment del sector Sud-Est.

10.3 Arees

a) Muntanya de l'O-Calvari. - Característica zona que defineix el tancament sud de la Vall, amb un bosc de pins, alzines i una part de feixes ara totalment ermes.

Al punt més alt hi han restes del fort del Calvari (s. XVII). El punt gaudeix d'un magnífic mirador de tota la Vall, Girona, el Gironès i fins i tot les muntanyes de la Serralada pre-pirinenca.

La vessant nord de la muntanya de la Torre Gironella té unes característiques particulars amb feixes i oliveres. L'accés al Calvari des del Portal de Sant Cristòfol.

b) Muntanya de Montjuïc. - La vessant est de la muntanya de Montjuïc és la part que defineix el tancament nord i oest de la Vall. A més, és la part de la muntanya que conserva el bosc de pins més important alhora que ofereix una perspectiva interessant de tota la Vall i de la Girona monumental.

El Pla Parcial desenvolupat en aquest sector ha desfigurat tot el seu estat primitiu.

c) Vessant de la muntanya de la Torre Gironella. - És la zona verda de la Vall que arriba fins les muralles i connecta directament la ciutat amb el sistema natural de Sant Daniel. La part més immediata a les muralles està configurada pel Passeig Arqueològic. Tot el conjunt conforma el tancament de la Vall conjuntament amb Montjuïc. El sistema de vegetació verge a la major part, i la xarxa de camins que surten de la ciutat vella porten a la Vall, converteixen aquesta zona en un sector molt especial pel seu lligam directe amb la ciutat de Girona.

d) Boscos de ribera. - Formen aquest apartat totes les zones que vessen els torrents i rierols de la Vall i conflueixen al Galligans. La xarxa hidrogràfica dona suport a una vegetació característica, que en molts casos coincideix amb camps importants i connecta els diferents indrets de la Vall i per tant, cal una condició especial per a tots aquests recorreguts.

10.4 Miradors

Definim com a miradors aquells punts amb perspectives especials de la Vall, Girona i rodalies.

a) Sant Miquel: Vista de l'Empordà fins al mar i del pla de Girona fins al Pirineu.

b) Pelvorí: Panoràmica de la Vall fins a Campdorà i el pla de l'Onyar fins a Quart.

c) Les Roques: Panoràmica de la Vall i zona monumental de Girona, a l'entrada de la Vall.

d) Torre Suxet: Vista completa de la Vall.

e) Torre de l'O: Vista de la Vall, el Calvari i Girona.

f) Camí a la font d'en Pericot: Vista de Sant Daniel, Montjuïc.

g) Torre de Sant Daniel: Vista de Sant Daniel i Girona.

h) Torre Bonica: Sant Daniel.

i) Viver d'en Garcia: Sant Daniel, entrada a la Vall.

j) Can Lliure: Vistes a la Vall i Girona.

k) Can Pol: Vistes a la Vall i Girona.

Ajuntament de Girona
Planificació i Ordenació

10.5 Edificis

Recollim aquí tots aquells edificis o conjunts que per les seves característiques pròpies o per la seva situació, tenen un valor històric, arquitectònic, ambiental, paisatgístic o tradicional.

Edificis amb caràcter històric-arquitectònic-tradicional

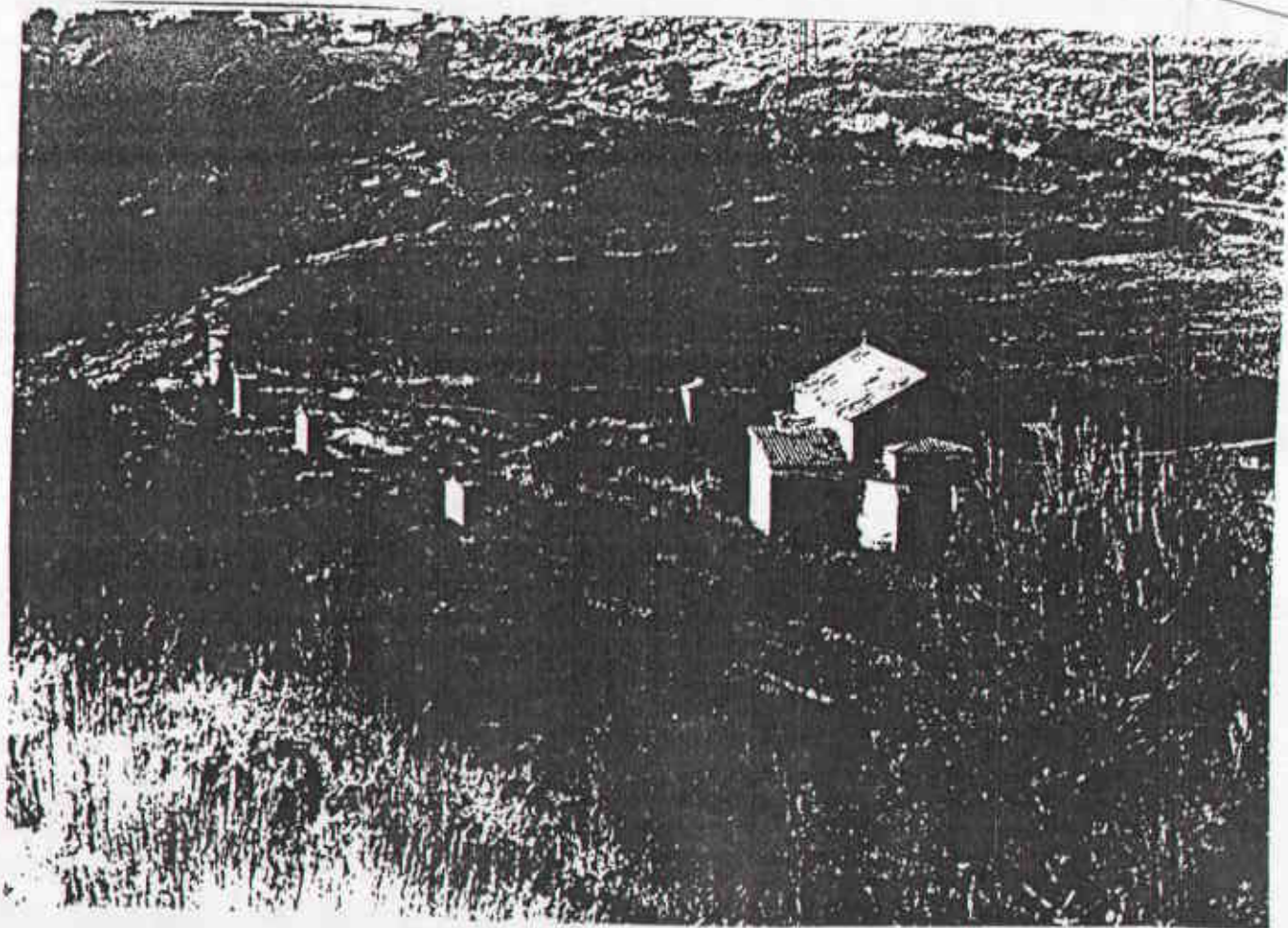
Monestir de Sant Daniel
Castell de Sant Miquel
Mas Miralles
Mas "La Torre"
Rectoria - C.R.E.C.
Can Feliu (Can Gepeta)
Cementiri
Capella del Calvari i Les Creus
Rectoria del Monestir
Can Cristòfol
Can Pericot
Antic Mas Preses
Can Coll
Can Ponter (Can Carreras)
Can Canals
Cal Tet
Can Llinàs
Can Roca
Can Lliure
Mas Vives (El Porxo)
Mas Pi (Can Garcia)
Can Ferriol
Can Maton
Can Vila
Can Tomàs
Can Sirvent
Conjunt carrer del Segle XVI
Conjunt carrer de Sant Daniel

Independenment d'aquestes edificacions anteriors, hom creu convenient mencionar aquells edificis que si bé no tenen un interès suficient per ésser objecte d'una protecció específica, si que mereixen una consideració especial pel seu interès Arquitectònic- paisatgístic derivat principalment del seu emplaçament dins el paisatge de la Vall.

Edificis amb caràcter arquitectònic-paisatgístic

Ca n'Oriol
Can Puig
La Barraqueta
l'Horta
Antigues Escoles de Sant Daniel
El Polvorí
Can Pratmans
Can Quim
Cal Jutge
Can Xacò
Can Xeconí
Can Gafarrot
Can Palahí
Can Jan
Can Onofre
Can Xifreu
Can Sistach
Can Pi (Mas Noguera)
Can Miralletes
Can Loreto
Can Parassa
Can Turon
La Torre Bonica
Can Pol
Can Agullana
Can Mas
Can Salceda
Can Valls

Capella de les Creus

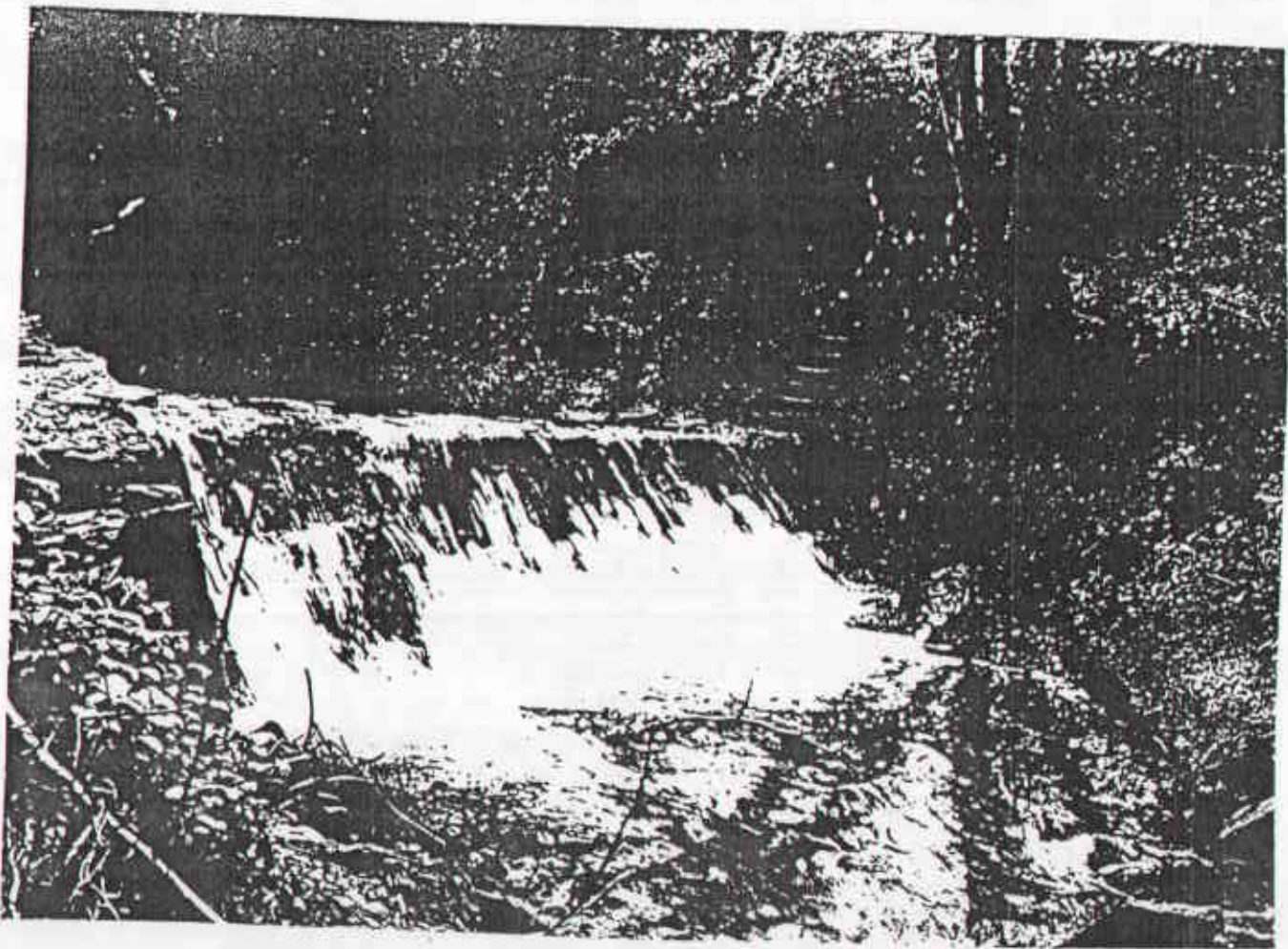
**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Font del Ferro

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Resclosa i font dels Lleons

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Camí a la font d'en Fita

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

**Ajuntament
de Girona**

**Planificació i Ordenació
de la Ciutat**

11. EL PAISATGE

11. EL PAISATGE

11.1 Evolució i transformació del paisatge.

11.1.1. El paisatge primitiu de la Vall.

Hipotèticament podem pensar que el primitiu estat del paisatge de Sant Daniel estava caracteritzat per una dominació general del bosc, fins a les mateixes portes de la ciutat de Girona. Aquest aspecte fou motiu per batejar la Vall com a "tenebrosa o Umbrosa". L'emplaçament d'una vila romana hauria transformat sensiblement alguna planúria per a camps de conreu.

11.1.2. Fundació del monestir.

El canvi més important dins l'aspecte general de Sant Daniel comença quan la Vall fou comprada pels Comtes de Barcelona amb la intenció de fundar-hi un monestir (1048). Això consolidà el sistema feudal d'utilització de terres. Va aparèixer un nucli de població al voltant del monestir i de masies a la zona central de la Vall.

Els camps de conreu, la vinya i els fruiters foren l'element bàsic de subsistència i comportà la progressiva transformació del bosc amb terrenys adequats a tals activitats.

11.1.3. Ocupació de la muntanya

El continuat establiment de població i la necessitat de treballar la terra, féu que s'arribés a ocupar les muntanyes amb força pendent, tot artificialitzant el paisatge amb feixes. Així mateix, l'em-

plaçament d'alguna masia al bell mig del bosc, comportà l'aclariment del mateix amb la quantitat de terra mínima pels conreus.

11.1.4. Despoblació de la muntanya

L'equilibri entre el bosc, les masies i els camps de conreu es perllongà amb més o menys estabilitat fins al segle XX. En aquest moment es produeix l'abandonament general dels habitatges, especialment als sectors de les muntanyes de Sant Miquel i de les Aligues. La Conseqüència immediata són els erms tant als camps com a les feixes, i en alguns casos, la lenta recuperació natural del bosc.

11.1.5 Immigració

El despoblament general de la muntanya i l'abandonament de l'explotació agrícola i forestal, augmentaren la població del nucli urbà de Sant Daniel (procés d'immigració interna). Aquest procés migratori va consolidar aquesta zona amb urbanitzacions marginals sense un planejament adequat (Carrer Montro i "el Torraó"), la zona urbana de Torre Gironella es configurà amb més unitat.

La degradació del paisatge és molt accentuada. Les feixes i els camps es converteixen en nuclis de població que concentren uns habitatges en una petita zona i desequilibren tota l'estructura anterior.

11.1.6 Montjuïc

La urbanització de la muntanya de Montjuïc, per a donar-li una estructura de ciutat-jardí, comportà una quantitat elevada d'elements estructurals per a donar vitalitat i serveis al sector. Això va transformar radicalment el paisatge i pel que fa a la Vall, a la vessant que tanca Sant Daniel, apareix una arquitectura d'autor, amb diversitat de volumetria, colors i materials, gens integrats

al contexte natural de la Vall.

11.2 Descripció general del paisatge

11.2.1. Zones paisatgísticament diferenciades.

Sant Daniel té aspectes morfològics ben diferenciats. Si hom observa la Vall en tota la seva globalitat, descobreix tres aspectes essencials definidors del paisatge.

a) El bosc. - Les darreres estribacions de la serralada gavarrenca ens donen una massa vegetal que configura el tancament de la Vall i defineix el tipus de paisatge a partir de les espècies característiques del bosc mediterrà.

b) Paisatge rural. - Una zona intermitja entre el bosc i la zona urbana propiament dita, defineix un altre aspecte del paisatge a Sant Daniel; situada als pendents més suaus de la Vall, els camps de conreu i les masies formen el conjunt propi de les activitats agrícoles.

c) Paisatge urbà. - Proporcionalment l'àrea més petita de la Vall és allà on hi ha establerta la major part de la població, amb característiques pròpies de zona urbana i molt lligada a la ciutat de Girona. Aquesta proximitat dona al nucli de Sant Daniel un caràcter de continuació de la zona urbana de Girona, més que definir un element autònom dins el conjunt de la Vall, tot i presentant un caràcter morfològic ben diferenciats.

11.2.2. Interconnexions del paisatge

Si bé hi ha a la Vall elements i zones característiques ben diferenciades com s'ha explicat a l'apartat anterior, és evident la interrelació i en alguns casos, la superposició entre els mateixos.

Així el paisatge rural s'ha conformat conseqüentment amb les possibilitats del territori i el pas a la zona forestal és fàcilment assimilable. També és evident que els torrents i rieres que naixen a les muntanyes i s'escampen arreu de la Vall configuren petites zones de bosc que estructurin la zona pròpiament agrícola. D'alguna manera, ambdues zones s'han convertit en compatibles i complementàries dins el paisatge general.

No ha estat així en la formació de la zona urbana. El primitiu nucli del monestir i veïnats del voltant eren perfectament integrables dins el sistema rural, amb predomini de zones conreues. La consolidació d'una estructura urbana amb habitatges espontàniament establerts sense ordenacions generals, ha trencat l'estructura primitiva. Més forta ha estat la intervenció a la muntanya de Montjuïc. La concentració de la població al "Torreón" i la imposició d'una trama per a ciutat-jardí al voltant del castell, fan del tot incompatible l'ús residencial amb el manteniment o recuperació d'un bosc al seu estat natural.

11.3 Definició del paisatge

11.3.1. Zona de bosc

Ve d'entrada per les carenes i totes les vessants que tanquen la Vall amb més o menys vegetació, segons el grau i tipus d'aprofitament. Amb alçades que varien des de els 250 m. (Montjuïc) i 175 m. (muntanya de l'Or) a ponent de la Vall, fins als 389m. (Sant Miquel) i 379 m. (Puig Estela) com a punts més alts a la part Est de Sant Daniel. Es predominant el bosc de pins, alzines i alguna àrea de castanyers. Hi ha alguna clariana que demostra l'existència de masies abandonades.

El verd és un color continuat tot l'any amb totes les variacions estacionals i petites transformacions degudes als arbres caducifolis (roures, castanyers).

L'alteració més notable en aquest sector es deguda a la

tallada d'arbres (pins i alzines principalment) que en moltes cases no vénen seguits d'una repoblació. Però més greu és l'obertura de vials forestals que transformen l'estructura primitiva i erosionen perillosament la muntanya.

11.3.2. Paisatge rural

A la zona mitja de la Vall i en sentit Nord-Sud es situen les activitats agrícoles més importants de Sant Daniel, tot alterant amb els boscos de ribera.

Els camps de conreu aprofiten els pendents més suaus del territori al peu de les muntanyes i amb unes dimensions segons els conreus bàsics: farratges i cereals. Completen la unitat de producció les hortes, generalment al voltant de les masies.

El bosc de ribera està definit per la vegetació al llarg de torrents, rieres i rierols, que neixen a la serralada i conflueixen en un punt formant el riu Galligans.

Els colors dominants en aquest sector són conseqüents amb el tipus de cultiu i el seu estat al llarg de l'any. Del marró al temps de la sembrada passa al verd, vermell i groc que completen tot el cicle. Pel que fa als boscos de ribera, la predominància d'arbres caducifolis (plàtans, freixes, acàcies, pollancre, oms i verns) dona els colors estacionals (groc, verd, marró i vermell) amb totes les seves tonalitats, les quals enriqueixen el cromatisme de la composició paisatgística.

Les masies presenten un volum important però amb colors neutres integrats a l'entorn. Potser, de vegades els elements més distorsionadors són els annexes relatius a les activitats agrícoles.

Quan l'habitatge està abandonat, la zona propera es converteix en erms que incorporen la vegetació pròpia d'herbassars i el llistonar. Encara que la majoria de camps segueixen l'activitat agrícola.

11.3.3 Paisatge urbà

Entenem per paisatge urbà el configurat pel conjunt d'habitatges amb un grau de consolidació suficient per assimilar-lo a un nucli de població.

Dins l'àmbit de la Vall, podem distingir tres sectors diferenciats: Sant Daniel, Torre Gironella i Montjuïc.

- a) El sector urbà de Sant Daniel està configurat per l'antic nucli desenvolupat a partir del monestir i les formacions segons creixement marginal en el sector de "El Torreón" i "carrer Montorro".

La zona urbana entre el riu Galligans, el monestir i el cementiri es desenvolupa espontàniament a partir dels camins que portaven a Sant Miquel. Domina l'edificació aïllada i les petites agrupacions (veïnats, casals i petites carrers). Es comparteix l'edificació amb un teixit de sòl utilitzat per a horts.

Els barris de "El Torreón" i "carrer Montorro", presenten un teixit urbà compacte amb una alçada mitjana de dues plantes i edificacions en filera recolzades pels vials.

Ambdues zones comporten una diversitat de colors, materials i construccions auxiliars, tot i que la dominant essencial és el blanc.

- b) Torre Gironella és un creixement marginal a partir d'un camí important però que amb el temps ha adquirit un aspecte homogeni, amb un color unitari i amb una personalitat pròpia. Es pot considerar com a una peça autònoma i s'ha d'evitar llur expansió, tot mantenint el caràcter actual. Per la seva situació forma part del tancament de la Vall a la vessant d'aquesta muntanya, i s'ha de compatibilitzar la seva existència, amb aquesta zona natural que arriba fins als muralles de Girona.

c) Montjuïc. La muntanya de Montjuïc ocupada per elements defensius (castell i torres) fou un sector receptiu - important per les primeres onades migratòries. El castell fou ocupat i voltat per barraques que varen desaparèixer amb el projecte del Parc de Montjuïc, ciutat-jardí.

La construcció de carreteres canvià radicalment la veient de la muntanya ensem amb la transformació de l'estructura hidrogràfica i vegetal.

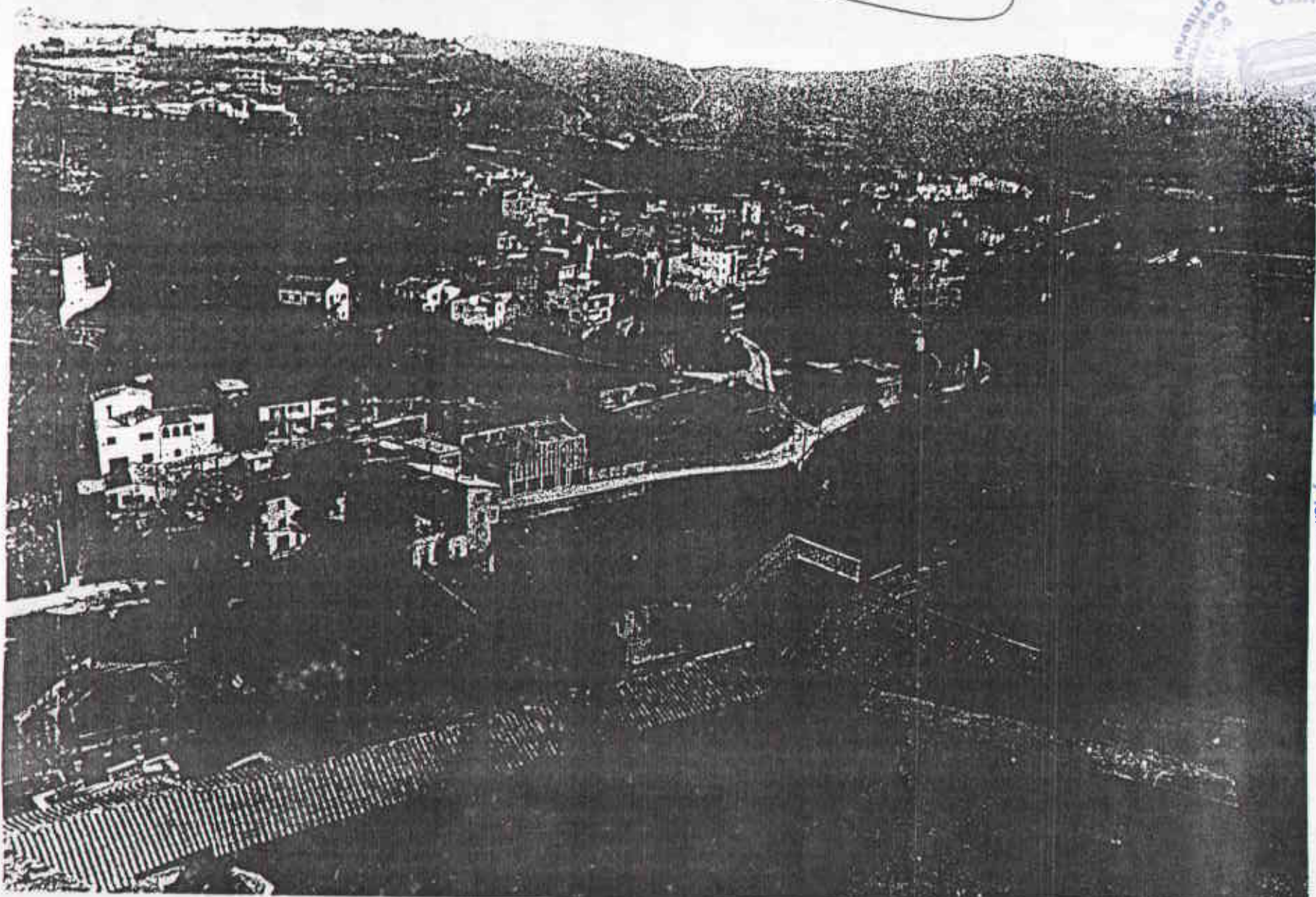
La consolidació d'un teixit residencial, ha comportat l'aparició d'un paisatge urbà amb diversitat de volums colors i materials.

11.4 Elements de mobiliari

Al conjunt del paisatge de la Vall hi han una elements - d'ordre menor, a vegades inapreciables o poc considera - des, però que afecten a la qualitat ambiental i estètica, tot actuant negativament a l'hora de valorar el nivell de degradació de l'entorn.

Ens referim a tots els elements portants de les instal·lacions elèctriques o telefòniques, (torres metàl·liques, pals de llum, pals de telèfon); les senyalitzacions (de tràfic, de perill d'incendis, les papereres, els bancs, les baranes, els ponts, etc). Tots aquests elements afecten de manera total l'aspecte general o puntual dels diferents indrets de la Vall i per tant, caldrà un nou plantejament i disseny per tal d'integrar les possibles actuacions futures al màxim respecte i adequació al paisatge considerat.

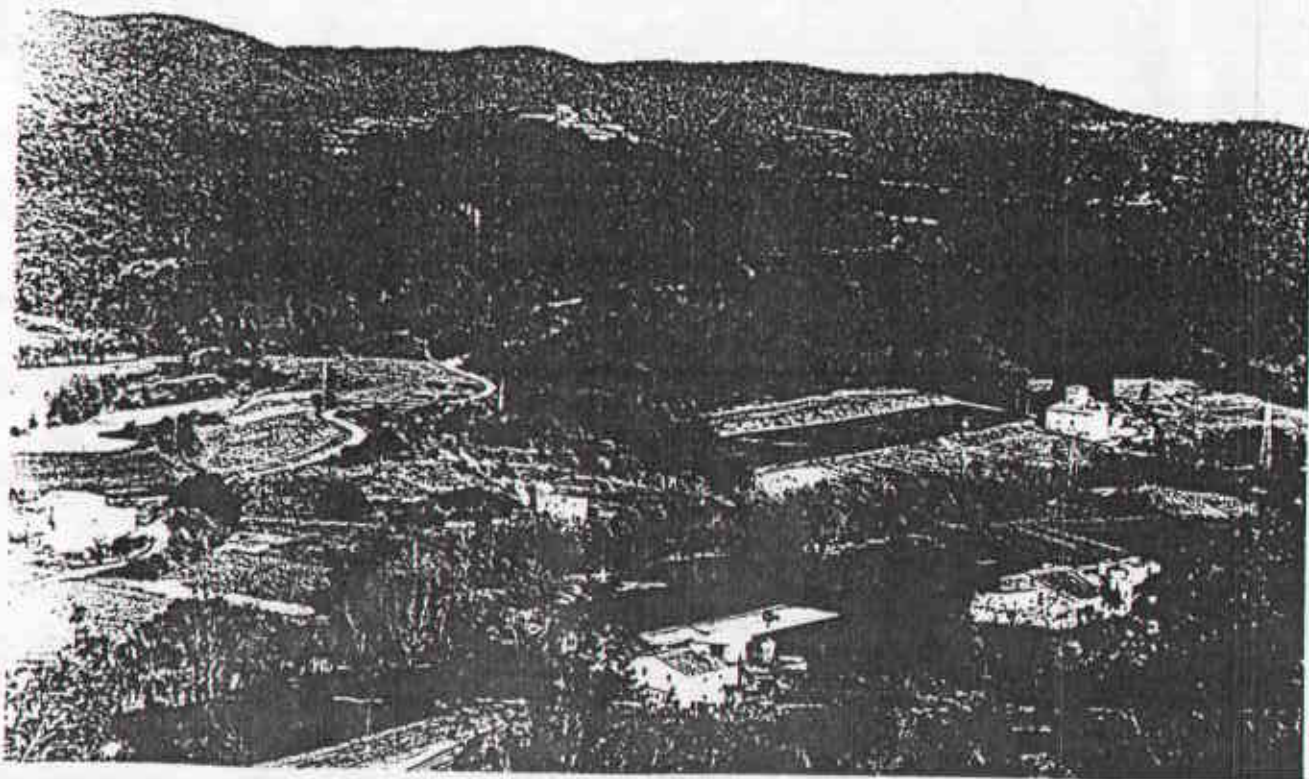
Ajuntament
de Girona
Planificació i Ordenació

Les muntanyes: tancament natural de la Vall

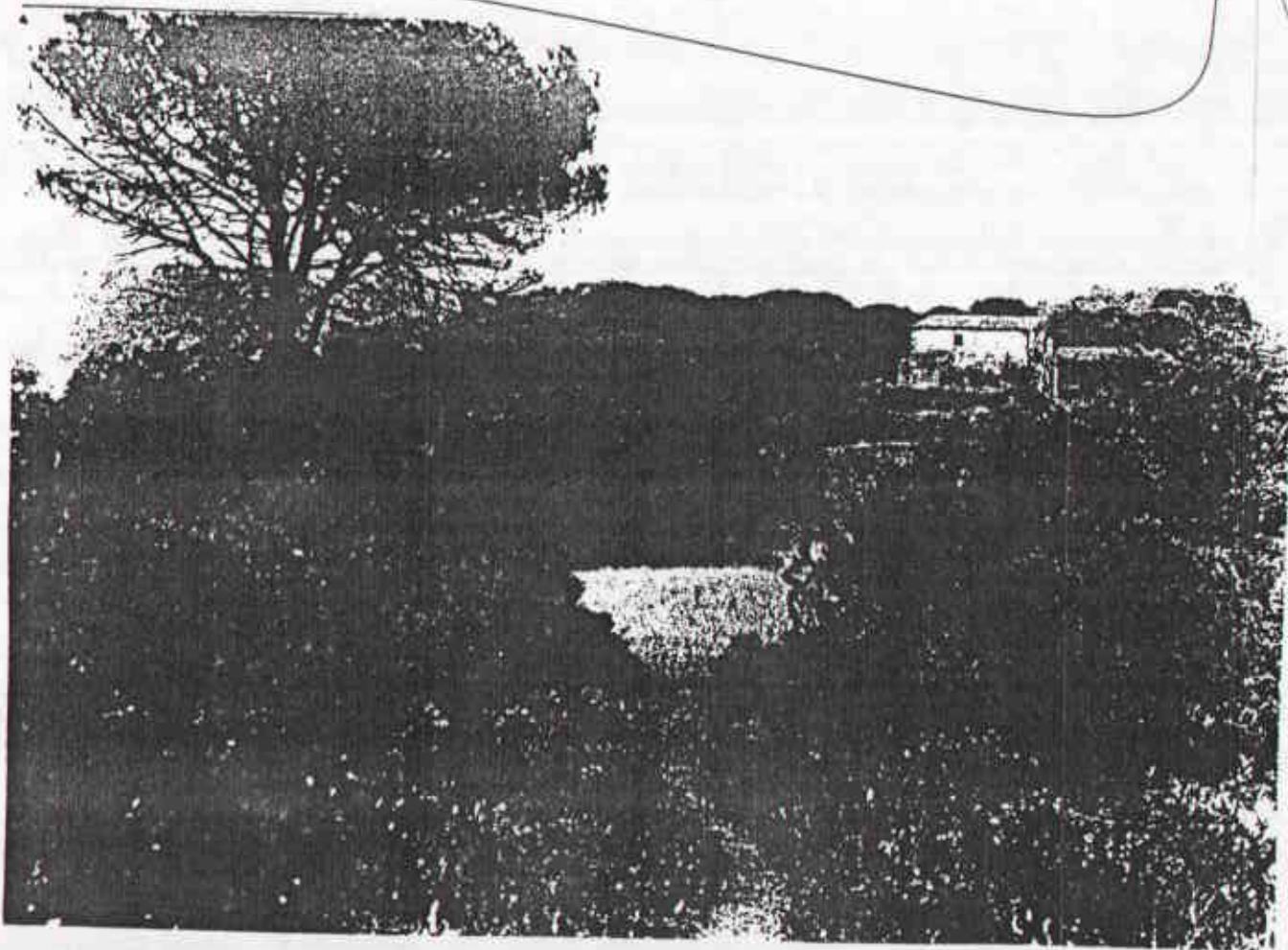
**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Zona de bosc i paisatge rural: Masies i camps de conreu.

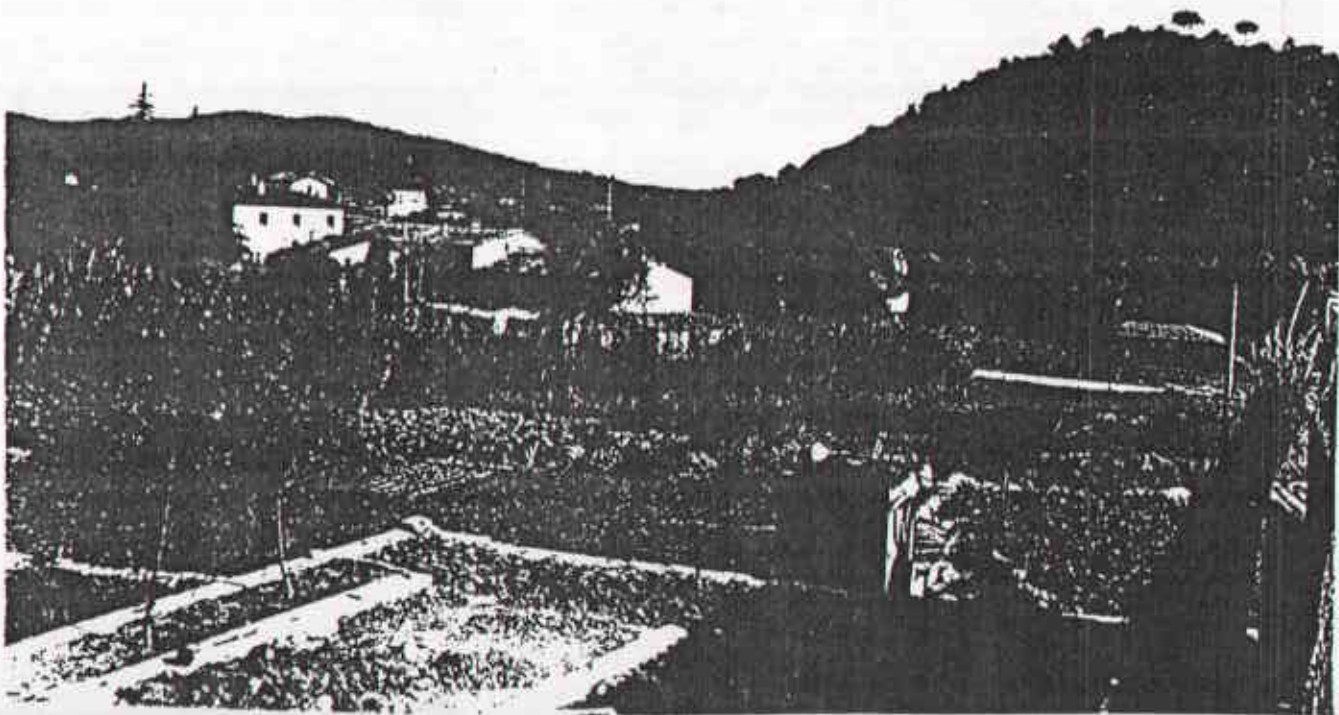
**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Clariana de Bosc

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Horts dins el sector urbà de Sant Daniel

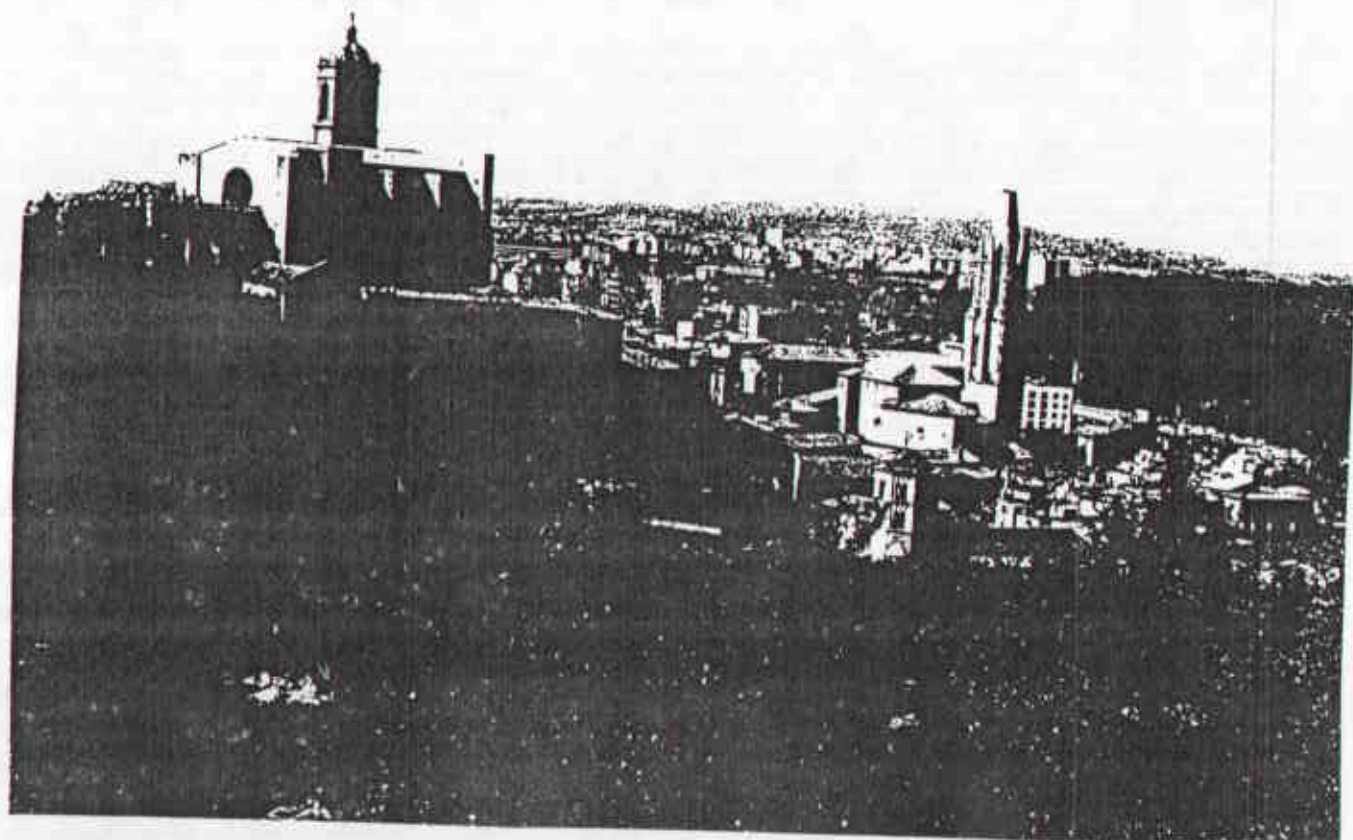
**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Muntanya de l'O, les Creus i Torre Gironella

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

Vista de la Girona Monumental

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

12. PLANEJAMENT URBANÍSTIC

**Ajuntament
de Girona**
Planificació i Ordenació
de la Ciutat

12. PLANEJAMENT URBANÍSTIC

12.1 Descripció i evolució

- P.G.O. 1955: "Plan General de Ordenación urbana de la inmortal ciudad de Gerona i su zona de influencia", aprovat en data d'11 d'octubre de 1965.

Es qualifica una franja de zona suburbana extensiva aïllada tot seguint el camí rural més consolidat i dos parcs naturals a cada banda del riu Galligans, coincidint els seus límits amb els de la zona urbana.

Fa esment de la importància de la repoblació forestal a certs sectors de Girona: "Es de señalar la importancia del intento de repoblación forestal de Montjuich en las inmediaciones del Grupo Escolar. Los alrededores de la ciudad presentan lugares adecuados para la conservación natural del paisaje por ser bellos de por si. También como en las Pedreras, montaña de Montjuich, orillas de los cursos de agua, - precisarian de repoblación para ir formando una verdadera - cintura verde". Es projecta un vial rodant que comunicava el jardí de la infància amb les Pedreres i amb Sant Daniel.

La proposta de soterrar la via del ferrocarril, hagués comportat l'aparició d'un pont que comunicaria els túnels d'ambdues vessants.

A la memòria de l'expedient del P.G.O. per tal de justificar la inclusió de Sant Daniel i d'altres pobles dins del seu àmbit, es pot llegir: "Es evidente que mas que de pueblos vecinse hay que hablar solo de suburbios que se desarrollan a lo largo de las carreteras que acceden a la ciudad". També en justificar la qualificació urbanística de la zona urbana afirmava: "Se mantiene rigurosamente su carácter actual con máximo el doblar la población (250 habitantes) principalmente al edificarse a todo lo largo de su vía (un caminito rural) de unión con la capital".

Cal també fer esment del Decret del 19 d'agost de 1967 en

el qual es declara Conjunt Històric Artístic el casc antic de la ciutat de Girona, tot definint uns límits de protecció així com una zona de respecte que inclou el sector de la Vall més immediat a la zona monumental de Girona.

- P.G.O. 1971: Plan General de Ordenación de Gerona y su zona de influencia. (Plan comarcal) aprovat per O.M. el 30 de març de 1971.

S'amplià la zona urbana de Sant Daniel qualificant-la de Residencial extensiva, motivat expectatives concretes d'urbanització; es qualificà de ciutat-jardí semi-intensiva i residencial extensiva la muntanya de Montjuïc, tot ocupant bona part de la zona verda qualificada al P.G.O. 1959. Aquesta urbanització s'estén per la vessant est de Montjuïc fins a la fàbrica d'aigua mineral.

La zona verda qualificada al P.G.O. 1955, s'amplià a les vessants de Torre Gironella i les Pedreres i qualificava una zona de "parcs i jardins" al voltant del cementiri; la resta de la Vall de rural general.

Es projectava un vial important el qual travessava la Vall de Nord a Sud, i comunicava la carretera comarcal de Palamós amb la de Sant Feliu de Guíxols, amb dues derivacions que confluien a la plaça de les Sardanes i actuaven com a vial d'accés a Girona per Sant Daniel.

- P.G.O. Montjuïc: aprovat en data 20 de gener de 1972
- Remodelació del P.P. Montjuïc, aprovada en data del 29-3
- Adaptació del P.G.O. 1971: "Adaptació a la llei 9/1975 de 2 de maig del P.G.O. 1971", redactada l'any 1971.

Es presentaven quatre alternatives de planejament (A, B, C, i D), en dues de les alternatives (A i B) es continua amb la proposta del vial de connexió de les dues carreteres comarcals.

A les quatre alternatives es proposava un Pla Especial de Reforma Interior a la zona urbana de Sant Daniel. En una de les alternatives (la "B") es qualificava de sòl urbà tot l'àmbit del P.P.D. de Montjuïc mentre que les altres tres el classificaven de sòl urbanitzable programat. La resta de la ciutat-jardí semiintensiva que arribava fins el nou vial i es qualificava de sòl urbanitzable no programat. Quant als espais lliures per equipament del Sistema General no es modificava. La resta de territori es classificava de sòl no urbanitzable. Aquesta adaptació del P.G.O. 1971 no va prosperar al ser declarada la nul·litat del Pla Comarcal com a conseqüència de la sentència del Tribunal Suprem del 24 de desembre de 1980.

- Adaptació del P.P. Montjuïc, aprovat en data 29-2-80 (B.O.E.)
- Planejament vigent: "Normes subsidiàries de Planejament de Girona" aprovades en data 24 de juliol 1981.

Es considera l'àmbit de Montjuïc com una Unitat d'Actuació tot classificant el sòl urbà i qualificant la major part dels terrenys de la vessant a la Vall com a ciutat-jardí extensiva. A Sant Daniel i "El Torrón" es classifica de sòl urbà, estrictament als sectors més consolidats per l'edificació. Una franja de la vessant de Torre Gironella i Les Pedreres es declara de sòl "no urbanitzable" el qual es qualificat de bosc dins el sistema general.

El sector consolidat de Torre Gironella es classifica de sòl urbà assenyalant-lo de "renovació urbana". La resta del territori de la Vall es classifica de sòl "no urbanitzable" amb una extensió majoritària com a sòl forestal i la resta de sòl rústec.

Es fa preceptiva la redacció d'un Pla Especial de protecció del paisatge i de la vegetació característica de la Vall de Sant Daniel.

En data de 9 de juliol de 1980 l'Ajuntament de Girona, en sessió plenària va prendre l'acord de "definir els límits naturals de la Vall de Sant Daniel" als efectes de l'anotació pre-

ventiva a què es refereix l'article 87.3 del Reglament de Planejament.

12.2 Anàlisi del planejament

Planejament anterior a l'aprovació de les Normes Subsidiàries de 1981.

Fins a la redacció de les Normes Subsidiàries de Planejament general aprovades l'any 1981, mai en cap tipus de planejament general aprovat, s'havia contemplat la Vall de Sant Daniel com a espai natural d'interès i no estava previst, conseqüentment, cap tipus de normativa proteccionista que preservés els seus valors naturals.

L'única mesura de protecció que afectava el sector més immediat a Girona i el qualificava de "zona de respecte" fou el Decret de l'any 1967 en el qual s'especificava "...Se controlarán los volúmenes a fin de proteger el paisaje exterior de la ciudad". Però aquesta mesura proteccionista no es portà mai a terme de manera efectiva, ni tampoc fou contemplada en el P.G.O. 1971.

Si bé la qualificació del sòl urbà del P.G.O. 1955 es pot considerar restrictiva a causa de la forta pressió immigratòria posterior, amb la qual es consolidaren sectors marginals com el del "Torreón", tot afectant part de la "zona verda" situada a Montjuïc i d'altres com Torre Gironella, Les Pedreres i el "barraquisme de Montjuïc" que influïren de forma decisiva i degradatòria dins la morfologia i el paisatge de la Vall.

El fet més remarcable a nivell de planejament, des d'una òptica proteccionista dels valors paisatgístics i de la vegetació, fou el canvi fort i degradant que suposà l'aprovació del Pla General de 1971. Tant l'execució del vial de comunicació de la carretera comarcal de Palamós amb la de Sant Feliu com la consolidació, d'acord amb la Normativa que fixava el Pla, de tota l'extensa zona de ciutat-jardí intensiva i residencial extensiva de la vessant sud de Montjuïc, hagués representat una desfiguració radical de bona part de l'estructura natural del territori, tot degradant tant el paisatge com la vegetació i

hipotecant en bona mesura qualsevol futura intervenció proteccionista.

La manca de previsió d'una estructura de teixit urbà coherent al casc urbà de Sant Daniel, així com d'una Normativa edificatòria adequada, ha comportat l'aparició d'una zona urbana anàrquica i sense interconnexions clares dels seus elements, que no s'han integrat adequadament. Tampoc, en cap dels Plans, es regulà la forma específica del sòl rústec, posibilitant així l'aparició descontrolada de pistes forestals, extraccions d'argiles, edificacions i altres elements que tot desfigurant el paisatge han degradat greument els seus elements més importants com són els torrents i escorrenties, camins tradicionals, vegetació autòctona, etc.

La primera mesura presa per L'Ajuntament de Girona per tal de protegir els valors naturals de la Vall fou la de definir els seus límits naturals als efectes de l'anotació preventiva a què es refereix l'article 87.3 del Reglament de Planejament. S'acordà el 9 de juliol de 1980 en sessió plenària requerir als promotors del Pla Parcial de Montjuïc la necessitat de modificar el corresponent planejament parcial, introduint per via d'ordenança (art. 61 del Reglament de Planejament) les prevencions necessàries al mateix a fi d'obtenir la protecció adequada del territori, inclosa dins els límits naturals de la Vall de Sant Daniel. La delimitació de l'àmbit de protecció aprovat no coincideix, en alguns sectors amb els límits hidrogràfics de la Vall, factor que motiva la seva reconsideració per part d'aquest Pla Especial.

Una altra intervenció que afectava la Vall de Sant Daniel fou el Pla especial de Protecció de les Muralles. La proposta del vial rodat senyalat per aquest Pla redactat l'any 1975 suposava cubrir bona part del riu Galligans i incrementar imprevisiblement el tràfic rodat pel carrer de Sant Daniel (accés a la Vall). D'executar-se aquest Pla, hagués suposat una desfiguració radical del paisatge característic del sector, així com la introducció d'una component notablement alterada de les condicions de passeig "tranquil" d'accés a la Vall.

12.3 Planejament vigent. Normes Subsidiàries 1981

En definitiva les Normes Subsidiàries aprovades en data de 24 de juliol de 1981 salvaguarden els valors naturals de la Vall, tot fent preceptiva la redacció d'un Pla Especial de Protecció del Paisatge i de la Vegetació característica de Sant Daniel.

Si bé es restringeix notablement el sòl urbà de la Vall, "El Torreó" i Torre Gironella, les Normes qualifiquen una considerable zona de ciutat-jardí extensiva a la vessant Sud Est del sector de Montjuïc dins l'àmbit de protecció paisatgística de la Vall, incompatible amb els criteris que han presidit la confecció d'aquest Pla Especial. De consolidar-se l'edificació en aquest sector, segons la normativa que es determina suposaria l'aparició d'una pantalla edificatòria actuant com a marc paisatgístic agressiu de tancament de Sant Daniel en aquesta zona. Aquest fet s'agreuja pels forts pendents dels terrenys, la poca vegetació existent i l'obertura visibilitat que ofereix en bona part de l'àmbit de la Vall.

La qualificació d'una única zona de ciutat-jardí al sector sud del carrer Sant Daniel mereixeria una reconsideració principalment per l'interès paisatgístic que es deriva del seu emplaçament. Aquesta zona queda emmarcada per elements d'interès tals com els àbsis de l'església de Sant Pere de Galligans, la zona de parcs i jardins públics del Passeig Arqueològic i l'accés a la Vall pel carrer Sant Daniel. Dins d'aquesta zona existeixen uns jardins públics que caldria incloure-los dins el sistema general d'espais lliures.

Tots aquests factors plantegen la necessitat d'una modificació de les Normes Subsidiàries de Planejament.

Al sòl no urbanitzable cal una protecció estricta tal com reconeixen les pròpies Normes Subsidiàries 1981, les quals són motiu de regulació per part d'aquest Pla Especial. Si hom preté protegir el paisatge i la vegetació de la Vall, es considera oportú la reconsideració de les condicions d'edificació, d'ús i d'activitats permeses a la Normativa vigent. Les qualificacions de sòl rústec i forestal dins el sòl no urbanitzable no s'adeqüen de forma precisa a la realitat actual de la Vall de Sant Daniel.

Ajuntament
de Girona

Planificació i Ordenació
de la Ciutat

162

CAPITOL III . CRITERIS, OBJECTIUS i

JUSTIFICACIO DE LES SOLUCIONS ADOPTADES

CAPITOL III. CRITERIS, OBJECTIUS I JUSTIFICACIÓ DE LES SOLUCIONS
ADOPTADES.Planificació i Ordenació
de la Ciutat1.- Criteris i Objectius

1.1 Criteris: Els criteris que s'han valorat i tingut en compte en la redacció d'aquest P.E., es basem en l'anàlisi i les conclusions de la Memòria Informativa del mateix.

Aquests criteris son:

- Les característiques de la Vall com una zona natural en contacte amb la ciutat de Girona.
- L'aprofitament tradicional com a zona d'esbarjo i esplanai (per ell lleure)).
- La incidència de l'edificació sobre el paisatge.
- L'interès públic de certes àrees, indrets i paratges.
- L'especial interès ambiental, històric i artístic - d'alguns edificis i elements.
- El deficient estat de conservació de la xarxa viària bàsica.
- El nivell de degradació, conseqüència d'intervencions en el paisatge (obertura de pistes forestals, tala d'arbres, construccions inadequades, extraccions de terres, moviments de terres, contaminació de les fonts, abocadors incontrolats,...))
- La manca de definició dels espais que formen l'estructura general i orgànica del sòl urbà del sector Sant Daniel-La Torrassa : espais lliures, equipaments, alineacions de vials.
- La manca d'una Normativa d'adequació de l'edificació en el paisatge
- La manca d'una Normativa que reguli l'aprofitament agrícola i forestal d'acord amb les condicions específiques del lloc.

1.2 Objectius .- En base als estudis de la informació urbanística i d'acord amb les directrius dictades per l'Ajuntament de Girona després de la informació pública d'aquest P.E. segons l'article 125 del R.P.U. de la Llei del Sòl, es defineixen els següents objectius de planejament:

- Recuperar i potenciar la Vall com una zona d'esplai i esbarjo.
- Garantir la protecció, el manteniment i la millora dels valors del patrimoni del medi natural, la vegetació potencial, la fauna i la xarxa hidrogràfica.
- Protegir les àrees específiques d'interès especial.
- Frenar tot procés d'expansió urbanitzadora que pugui actuar com un factor degradatori del paisatge.
- Prohibir aquells usos i activitats que actuen negativament sobre el paisatge i el medi (extraccions, granges cacera,...)
- Regular un adequat aprofitament del bosc.
- Respectar l'aprofitament agrícola actual regulant les explotacions agropecuàries (granges) d'acord amb les seves característiques per evitar la contaminació dels recursos hídrics i del medi natural.
- Protegir els edificis i elements notables que constitueixen el Patrimoni històric, artístic i ambiental de la Vall (Catàleg).
- Regular les condicions d'edificació tant en el medi urbà com rural, i adequar-le al paisatge.
- Restringir l'obertura de nous vials com una mesura de protecció del mateix medi natural.
- Regular l'obertura de pistes forestals.
- Potenciar els vials per a vianants.
- Ordenar el teixit urbà de Sant Daniel- La Torrassa ,

tot determinant i definint els espais lliures, els equípaments i les alineacions. **Planificació i Ordenació de la Ciutat**

- Determinar i definir els espais d'interès públic en tot l'àmbit de la Vall.
- Establir mesures encaminades a promoure la rehabilitació dels habitatges situats en el medi rural.

2.- Descripció i justificació de les solucions adoptades

De la informació urbanística, així com dels criteris i objectius definits anteriorment, se'n dedueixen els següents quatre nivells d'aplicació:

2.1.- Un primer nivell per establir l'estructura general del territori: de la xarxa viària, de la xarxa hidrogràfica, del sistema d'espais lliures, dels equípaments i de la implantació urbana.

2.1.1.- XARXA VIÀRIA

- Es determina la xarxa viària bàsica segons factors d'accessibilitat i paisatgístics. Aquesta xarxa es considera suficient i coincideix bàsicament amb la xarxa viària actual. Es restringeix el seu caràcter rodant com a mesura de protecció del mateix medi natural.
- Donades les condicions físiques del carrer Sant Daniel i l'elevat cost econòmic que representaria plantejar un augment de la seva amplada (expropiacions), no es considera convenient establir una comunicació de tipus rodant amb la resta dels sectors urbans (Montjuïc i Torre Gironella) ja que això comportaria a més a més una aflluència desmesurada de tràfic que alteraria les condicions que ha d'oferir com a via principal d'accés a la Vall. Per aquestes mateixes raons

s'obre un nou vial, tipus passeig per a vianants al marge sud del riu Galligans, i que comunica - L'Església de Sant Pere de Galligans amb la Font del Bisbe i la Font d'en Pericot, i que actuarà com accés principal per a vianants des de la Gir^ona Monumental (Plaça dels Jurats).

- Donades les deficientes condicions de la xarxa viària del sector Montorro (pendents desmesurades, - vials amb "cul de sac") es racionalitza el tràfic rodat i s'obre un nou vial de comunicació entre aquest sector i la resta del sòl urbà.
- Es defineixen les alineacions dels vials del sector Sant Daniel-La Torrassa a fi d'aconseguir un teixit urbà més ordenat i definit.

2.1.2.- SISTEMA D'ESPAIS LLIURES I EQUIPAMENTS

- Es defineixen com espais lliures d'interès públic en el sòl no urbanitzable aquells que per la seva situació privilegiada dins el paisatge i per les seves característiques singulars es consideren - idonis per a contemplar i gaudir del paisatge de la Vall (miradors, àrees d'esplai i pic-nic, - fonts) . Tots son espais que tradicionalment ja - s'han usat per aquest fi. Pel seu interès i per - garantir un adequat manteniment i millora, es determina el seu caràcter d'espais de domini i ús - públic.
 - Es determina el sistema general d'espais lliures del sòl urbà situat dins l'àmbit del P.E., exceptuant el sector de Torre Gironella per la seva - qualificació de "Sector de renovació urbana" segons les N.S. i conseqüentment, resta pendent - d'un Pla Especial de Reforma Interior.
- Aquest sistema general d'espais lliures i els equi-
paments, es justifiquen i determinen a la Ho-

dificació de les N.S. de Girona, document que es tramita paral·lelament a aquest P.E. Ordenació de la Ciutat

2.1.3.- IMPLANTACIO URBANA

- Es restringeix la zona qualificada per les N.S. - com "ciutat jardí", situada a la vessant Sud-Est de Montjuïc com una mesura de protecció del paisatge i especialment pel seu caràcter de perfil i marc paisatgístic característic del tancament de la Vall.
- Tal com es reflexa a l'estudi socio-econòmic d'aquest P.E. i també com una mesura de protecció del paisatge, no es preveu cap dinàmica de creixement del Sector urbà de Torre Gironella.
- D'acord amb les directrius acordades per l'Ajuntament de Girona després de la informació pública - segons l'article 125 del R.P.U., es preveu la possibilitat de creixement del sòl urbà de Sant Daniel, i es delimita un sector en el qual el Planejament superior podrà incorporar-lo al procés urbanitzador segons els sistemes previstos per la Llei del Sòl, en el moment que es justifiqui des d'una òptica de planificació d'àmbit Municipal.

2.2.- Un segon nivell per regular les condicions d'ús, edificabilitat i tipologia edificatòria de cada zona específica.

2.2.1.- EN EL SOL URBA

- En el sòl urbà de Sant Daniel - La Torrassa s'admet la mateixa regulació de condicions de l'edificació i ús, de les N.S. de Girona per considerar-les adients pel sector.
- En el sòl urbà de Torre Gironella, les N.S. de Girona fan preceptiva la redacció d'un P.E.R.I., pel fet de ser un sector de renovació urbana degut al baix nivell d'urbanització i edificació, per lo

qual necessita una rehabilitació i una remodelació puntual. Per mitjà d'un conjunt d'actuacions públiques i privades d'urbanització, dotacions i millora de l'edificació, haurà d'assolir la seva integració urbana.

En el sòl urbà "ciutat jardí" del sector de Montjuïc s'incorpora bàsicament la mateixa regulació de les condicions d'edificació i usos de les N.S. tot limitant l'alçada reguladora màxima a sis metres i quinze centímetres (6,15 m.), com a mesura de protecció del paisatge. També es restringeixen els usos que es consideren incompatibles per la seva situació dins el medi natural.

D'acord amb els pactes signats entre l'Ajuntament i la Societat URVISA, en data 7-juny-1984, s'admet el tipus d'edificació plurifamiliar.

2.2.2.- EN EL SÒL NO URBANITZABLE

- Les condicions d'edificació i ús en el sòl no urbanitzable es regulen en aquest P.E. segons àrees específiques. En la zonificació del sòl no urbanitzable es pretén conservar l'actual equilibri entre els sectors agrícola i forestal, preservar i protegir tots aquells sectors amb valors naturals, paisatgístics i ambientals.

Es prohibeix l'edificació en aquelles zones en les quals l'aparició d'edificació alteraria negativament les característiques del paisatge natural.

Es restringeix també en aquelles zones que per la seva proximitat a les zones urbanes són més freqüentades; i les que es troben més en relació i contacte amb la zona Monumental de Girona.

Es restringeixen tots aquells usos i activitats que actuen com a factors degradatoris del paisatge (granges industrials, pastura, campings, cementiris de vehicles, etc.)

2.3.- Un tercer nivell per establir una Normativa de protecció del paisatge, la vegetació i edificis o elements del Catàleg.

2.3.1.- EN EL SOL URBA

- En el sector urbà de Sant Daniel - La Torrassa, s'estableix una normativa complementària de protecció, que regula aquells factors que influeixen de forma decisiva sobre el paisatge de la Vall (materials d'acabat, colors de façana, murs de tancament i contenció, etc.)

- En el sector de Torre Gironella es respecta la tradicional tendència cromàtica de l'edificació del sector. Es fa preceptiu el color blanc en tots els paraments de façana i murs, i es considera que l'aparició d'un únic color dominant en aquest sector garanteix l'equilibri cromàtic amb la resta del paisatge de la Vall.

En aquest sector no s'ha cregut convenient regular la resta d'elements conformadors del paisatge urbà interior per tal de mantenir el caràcter peculiar de l'indret com una unitat testimonial.

- En el sector urbà de Montjuïc s'estableixen mesures de protecció per tal que el procés edificatori no degradi els actuals valors naturals del sector. Es regulen també aquells factors que influeixen de forma decisiva sobre el paisatge (alçada de l'edificació, murs de tancament i de contenció, materials d'acabat, cobertes, colors, moviment de terres, tala d'arbres, etc.)

2.3.2.- EN EL SOL NO URBANITZABLE

- Es garanteix la protecció, manteniment i millora de tots aquells valors característics del me-

di natural, establint i regulant franjes de protecció per a les fonts, els miradors, les àrees d'esplai i pic-nic, la xarxa viària, els recorreguts paisatgístics, els llits fluvials i torrencials i els boscos de ribera.

- Es prohibeixen tots aquells usos, activitats i elements que degraden el paisatge o el medi natural (cacera, encendre foc, circulació rodada, extraccions, abocadors, moviments de terra, contaminació de les aigües, etc.).
- Si bé seria convenient resoldre de manera definitiva i racional la problemàtica derivada del transport dels productes resultants de l'aprofitament forestal, establint una xarxa viària definitiva dins el sòl forestal que frenés l'intens procés degradatori actual, com a conseqüència de la desmesurada i irracional quantitat de pistes forestals; aquesta fórmula, de moment, no es considera viable degut principalment a l'actual estructura de la propietat del sòl (petits propietaris) i a la problemàtica derivada dels drets d'expropiació que això comportaria. En el present P.E. es regulen i es donen les directrius per l'obertura de noves pistes forestals per tal de disminuir el seu impacte degradatori sobre el medi natural en el bosc.

La Secció del Medi Natural del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, en coordinació amb l'Ajuntament de Girona, haurà de vetllar pel control i la supervisió de les noves pistes.

- En manca una Normativa de caràcter general que reguli l'explotació forestal d'acord amb les condicions específiques i peculiars del lloc, aquest P.E. estableix unes directrius d'actuació

sobre els boscos, que regulen l'aprofitament forestal, i unes directrius de reforestació de la zona incendiada, tot potenciant la vegetació potencial del bosc Mediterrani (alzines, roures, suros, castanyers, pi pinyoner i pi blanc) i la del bosc de ribera (verns, pollancres, freixes, oms i salzes.)

Cal assenyalar que el control pel compliment d'aquesta normativa sobrepassa la capacitat de gestió de l'Ajuntament per manca de recursos en aquest camp, i per tant, els serveis Municipals hauran de vetllar pel seu compliment de forma coordinada amb la Secció Territorial del Medi Natural .

- S'estableixen directrius d'adequació de la xarxa viària a fi de millorar les condicions d'accessibilitat rodada en tots els indrets estratègics de la Vall.
- Es manté el sòl agrícola actual, es regula el seu aprofitament i es prohibeixen totes aquelles activitats perjudicials.
- S'estableixen mesures encaminades a promoure la rehabilitació dels habitatges antics situats en el medi rural. Cal remarcar que algunes de les cases deshabitades són, actualment, en procés o estat de ruïna total i abocades a desaparèixer.
- Pel seu caràcter de zona d'esbarjo, La Vall és molt freqüentada, per la qual cosa es protegeix de forma especial la riquesa faunística ja prou mermada, i es prohibeix la pràctica de la cacera en tot l'àmbit de la Vall.

2.3.3.- EL CATALEG

Tots aquells edificis, construccions i elements

que constitueixen el Patrimoni arquitectònic i ambiental de la Vall es protegeixen i salvaguarden mitjançant la confecció d'un Catàleg, el conjunt del qual s'ha estructurat tot atenent la importància particular i pròpia, el valor històric - cultural i el valor ambiental o paisatgístic. S'ha establert una normativa de protecció específica per cadascun d'ell, d'acord amb les seves característiques.

2.4.- Un quart nivell determina les actuacions de millora urbana, i de millora i revalorització de tota la Vall.

2.4.1.- ACTUACIONS

- Per la seva situació en el territori de la Vall i per les condicions deficitàries d'urbanització de l'espai urbà, es programen actuacions puntuals de millora urbana en el sector Sant Daniel - La Torrassa, destinades principalment a millorar les condicions de la xarxa viària i dels espais lliures.
- Per millorar i revaloritzar les condicions de la Vall de Sant Daniel com una zona d'esbarjo i esplai, es programen actuacions puntuals de millora de la xarxa viària i dels espais de lleure, sense alterar substancialment la configuració i estructura actual del territori.
- La reforestació de les zones incendiades en data Juliol del 1983, i l'adequació de la xarxa viària que garanteixi una adequada accessibilitat rodada (pels serveis de bombers, serveis oficials de manteniment i conservació, i propietaris del sector) no s'han inclòs dins el programa d'actuació d'aquest P.E., ja que son actuacions previstes en el "Pla de treballs de res-

tauració dels terrenys afectats pels incendis forestals i mesures complementàries de prevenció", realitzat per la Secció Territorial del Medi Natural del Departament d'Agricultura Ramaderia i Pesca de la Direcció del Medi Rural, (segons Decret 545/1983), en el qual es preveu desenvolupar dins el quadrienni 1984-1987. Actualment es troba es fase d'establiment de convenis amb els propietaris.

2.4.2.- PATRONAT

Per la gran extensió de l'espai protegit (768 Ha.) i per la diversitat de la problemàtica que es planteja, hom proposa la creació d'un Patronat que haurà de col.laborar amb l'Ajuntament a fi de garantir una millor protecció i revalorització de la Vall de Sant Daniel.

3.- Tramitació

Aquest Pla Especial de protecció s'ha tramitat d'acord amb el procediment establert en els articles 143 a 149 del Reglament de Planejament Urbanístic.

- L'avenç del P.E. s'exposà al públic segons l'article 125 del Reglament de Planejament durant el mes de Gener de l'any 1983, tot prorrogant-se fins a finals de Febrer.
- En data 9-3-1983 l'Ajuntament de Girona va adoptar l'acord de suspendre pel termini d'un any, l'otorgament de llicències de parcel.lació, edificació, demolició i usos en els terrenys inclosos en l'àmbit del P.E., a excepció del nucli urbà.
- En data 9-10-1984, l'Ajuntament de Girona aprovà inicialment el P.E. i l'exposà al públic per termini de 45 dies

als efectes previstos per l'article 6.3 de la Llei de
Mesures d'Adequació de l'Ordenament Urbanístic de Cata-
lunya (Llei 9-1-1984)

- En data 9-2-1985 l'Ajuntament de Girona Aprovà provi-
sionalment el P.E.

**Ajuntament
de Girona**

175

Planificació i Ordenació
de la Ciutat

GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES
DIRECCIÓ GENERAL D'URBANISME
DOCUMENT OBJECTE D'APROVACIÓ
DEFINITIVA PER LA COMISSIÓ PRO-
VINCIAL D'URBANISME DE GIRONA
DE DATA 16-7-85
EL SECRETARI,

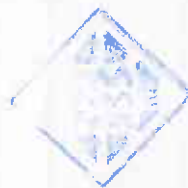
GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES
DIRECCIÓ GENERAL D'URBANISME
DOCUMENT OBJECTE D'APROVACIÓ
DEFINITIVA PER LA COMISSIÓ PRO-
VINCIAL D'URBANISME DE GIRONA
DE DATA _____
EL SECRETARI,

**Ajuntament
de Girona**

Document objecte d'aprovació
provisional per l'Ajuntament en

9 Oct 1984

**Ajuntament
de Girona**

Document objecte d'aprovació
provisional per l'Ajuntament
en sessió plenària de data

12 Febrer 1985

El Secretari,

GIRONA, DESEMBRE de 1983

EQUIP REDACTOR

DEULOFEU i VILARNAU, Josep M^a

: Arquitecte director

PANELLA i SOLER, Llorenç

: Arquitecte

